

கல்கி

சாதாரண மக்களும்
வாங்கும் விலையில்
கவர்ச்சியான
பளபளப்பு அளிக்கும்
ஒரே
பெயிண்ட்

ஆயிரத்தில்
ஒன்று, பல்லாயிரம்பேர்
தேர்ந்தெடுக்கும் ஒன்று —
எலியன் பெயிண்ட்ஸ்

பலத்தியான மதிப்பு ... நறுமண பொலிவு ...
 கவர்ச்சி ...
 இயற்கை சிறப்பில் இணையற்றது பருத்தி

பருத்திகள்

பலத்தியான மதிப்பு ... நறுமண பொலிவு ...
 கவர்ச்சி ...
 இயற்கை சிறப்பில் இணையற்றது பருத்தி

ஸென்சுகரி - 100% பருத்தித் துணிகள்
 த. கோவை காவ. அலகு, காவ. கல். மி.சி.டி., மாவட்ட-400 015

கங்கை

அபகாருதாட்சிதகதி

பிரிவினை எந்த விஷயிக்கு	8
தமிழ்தாட்டியே...	6
அருள்வாக் கு	15
அமைதிப் பணியில் அடங்கியவர்கள்...	15
கெட்டுப் பிழைகள்	17
செய்காமிலின் சபதம்	18
நாஜாஜியின் ஜெயின் வலி	32
ஒன்றேதான் குபாசின் திருமணம்	33
அழகுள்ள ஸ்ரீராம (சிரிமாத் திருமணம்)	38
ஆயிரம் லாக்கிற்கு	36
தேவசம்பேதர் மிகர்	43
மனமனம்	44
அனைத்து	31
தொழில் (செய்து விடாதது)	39
வசம்பரம் தயாரிப்பு...	30
வட்டி மேலா	30

Figure 10.10

പുസ്തകം ക്രമീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്കും - പ്രത്യേക
നാണയപ്രകാരം നാണയങ്ങൾ വേർതിരി

© 2005 Blackwell Publishing Ltd, *Journal of Internal Medicine* 258: 105–112

“கலி”-யின் வெளிகாணும் ஊதாநீர் வண்டி வெளிகு
வண்டியை கலியாணம் வெளிகாணும்; கலியாணத்தின் கலியாணம்.

தலைவலியா ?
உடல்வலியா ?
ஃ ப்ளவா ?

ஸலோ:பென்
வலி நிவாரண மாத்திரை

ஆயின் தூதர்தான் விழிப்பு - தயாரிப்பு...

தலைவர், சிபிஐ, பங்காதி, உடல்வலி ஆகியவற்றிலிருந்து ஸ்வொபிபென் உடனடியாக நீக்கலாம் எனக் கிறந்து. அது உயரமாகத் தரக்கூடாது எனக் கிறந்து மருத்துவ முறைப்படி ஸ்வொபிபென் தளரிக் கெடுக்கிறது.

உங்கள் குடும்பத்தினரின்
உயர்நலம் ஒக்கிரிநீக்க
அவசியம் அளியுங்கள் மிகச்
சிறந்ததையே

அவர்களுக்கு
விவா கொடுங்கள்.

ASPAAL-VIAGRO TANK

விவா தூதன் உணவு கொடுக்க
தூய்மையான உணவானது
இதில் மற்ற ஆயோக்கிய உணவுப்
பானங்களில் உணவானதுபோன்ற
தூய்மையான, முழுமை பெற்ற
ஆஸ்பாலோவும் அதில் மாஸ்ட்ரூம்
உச்சமாக ஆகிறது விவாவின் வீட்டு
கோதுமை மாஸ்ட் ஆயோக்கியாகிறது.

கோதுமை மாஸ்ட் எதற்கு?
எதற்கெனில், அதில் உணவளிக்க
உற்போகமடைகோட்ட, பானங்கள்,
விடயின்கள் மற்றும் வளிநு எதற்கென
வளிநு சீரணக்கும் வகையில்
கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கோதுமை மாஸ்ட், கல்கிதூய்ப்பதால்
விவா அதன் உணவு வட்டகத்தை
உணவாய், பூணாய் இவ்வகைய
யோடு உணவிற்கு பொருத்திறம்
கொண்டு, உடனடியாகக் கரையும்
தன்மையோடு விளங்குகிறது.

ஆகவே, உங்கள் அளித்து, உணவி
லுள்ள பற்றுக்குவதனை எடுப்பெய்
செய்தல், கோதுமை மாஸ்ட் எத்து
அளிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு
விவா போவ வேறு எதுவும்
சிறந்ததற்கு.

மிகச் சிறந்ததையே கோத்தெடுக்க
இதே அளியிதோடு வாங்கிப்
விவாவையே கோத்தெடுக்க.

விவா

உதவனான ஆயோக்கிய வளர்க்கும் திறமை விவா.

இந்தியாவின் தலைநகரான
ஆசாபூர் இம்மடையில் வீட்டு.

பிரிவினை என்ற விஷ வித்து!

“இந்தியா இந்தியருக்கே; தமிழ் நாடு தமிழருக்கே” என்ற கோஷம் எழுப்பப்பட்டதிலிருந்து தமிழர்கள் தி. மு. க. அரசைச் சந்தேகிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். இது பிரிவினைவாதமா இல்லையா என்பது பற்றி அவ்வப்போது பேசப்படும் பேச்சுக்களும் கொடுக்கப்படும் விவாதங்களும் சந்தேகத்தை அதிகரிக்க உதவுகின்றனவே தவிர குறைக்கவில்லை.

பிரிவினைக் கோரிக்கை ஒரு காலத்தில் ஆளும் கட்சியின் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாக இருந்தாலும், அறிஞர் அண்ணாவின் இறுதி ஆண்டுகளில் இது கைவிடப்பட்டது என்று ஒரு பகுதியினர் அடிக்கடி எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். கைவிடப்படவில்லை; நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதுதான். அவசியமானால் புத்துயிர் பெறும் என்று பேசப்படுவதையும் கேட்டுக்கொள்வோம்.

தி. மு. க. கோருவது பிரிவினை அவ்வாறு மாறிய கயாட்சிதான் என்று மேலும் ஒரு விளக்கம் சில சமயம் கொடுக்கப்படுகிறது. மாநில அரசுக்குப் போதிய அதிகாரங்கள் இல்லாததால் மக்களுடைய முன்வெற்றத்துக்கு அனுரூபமான திட்டங்களைத் தீட்டி அமுல் நடத்த முடியவில்லை; கயாட்சி கிடைத்து விட்டால் வேண்டிய திட்டங்களை எளிதில் தீட்டிக் கொள்ளலாம் என்பது மாநில கயாட்சிக் கோரிக்கைக்குக் கூறப்படும் காரணம்.

மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கும் நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள வழி இல்லாததாலேயே பிரிவினை, மாநில கயாட்சி என்றெல்லாம் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது என்றும் சில சமயம் கூறப்படுகிறது.

நிதிச் சரிவுகள் மூத்தாண்டுக்கு ஒரு முறை நியமிக்கப்படுகிறது. இது மத்திய - மாநில நிதிப் பங்கிடுகளைப் பிரிவினைச் செய்து, அதிக வருவாயை மாநிலங்களுக்கு அளிக்க வழி செய்கிறது. அரசியல் ஏமாம்பிய செல்வப் பட்டுள்ள இந்த ஏற்பாடு திருப்திகரமாகவே இயங்கிக் கொண்டு வருகின்ற போது, மாநில - மத்திய அரசு

சண்டையில், நிதிப் பிரச்சினை ஒர் ஆயுதமாகச் சமயம் நெருப்போடுதல் வாய் இந்த அரசு உபயோகித்து வருவதானது அதன் உள் நோக்கங்களைச் சந்தேகிக்க வைக்கிறது. ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கை கூட, பிரிவினைவாதங்களில் ஆயுதமாக அடிக்கடி கையாளப்படுவதைப் பார்த்தலாம். அகில இந்திய ரீதியில் இக்கமிட்டியின் அறிக்கைகளும் சிபாரிசுகளும் விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசப்பட்டது கூடப் பிரிவினைக்கு அடிப்படையான என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

திரு ச. வெ. ரா. பிரிவினையைக் கைவிடாது இன்னமும் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். பிரிவினைக் கோரிக்கை ஆளும் கட்சியினரின் கொள்கை அல்ல என்று கூறிக் கொண்டே பிரிவினைப் பிரசாரம் நடக்கும் திராவிடக் கழகக் கூட்டங்களில் ஆளும் கட்சி அமைச்சர்களும் கலந்து கொள்கிறார்கள். இதைக் குறித்தும் மக்களிடையே ஐயப்பாடு எழுந்தான் செவ்விறை.

பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், பல்வேறு விதங்களில் சமயத்துக்கு ஏற்றபடி கேட்கப்படும் பேச்சுக்களிலும், விளக்கங்களிலும் சமத்காரமும் சாதுர்யமும் தான் தெரிகின்றனவே தவிர, தி. மு. க. அரசின் முடிவான கருத்து என்ன என்பது விளங்குவதில்லை. இதனுடையலாம் ஆளும் கட்சி பிரிவினையைக் கோருவதையும் அடைவதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறது என்ற எண்ணத்தான் பரவலாக மக்கள் மனத்தே தோன்றி வருகிறது.

பொதுவாக படித்த மக்கள்தாம் ஒவ்வொரு பிரச்சினையும் அவசியாராய்ந்து பார்த்து அதிலுள்ள நயவது கேட்டதுகளைச் சீர்தாக்கி 'ஆகவே இதில் தன்மையும் உண்டு, தீர்ப்பும் உண்டு' என்று கூறிக் தங்களையும் குழப்பிப் பிறரையும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துவார்கள். ஆனால் அடிப்படையான சில முக்கிய விஷயங்களில் சாமானிய மக்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் ஆணித்தரமானதாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும். ஒரே குரலாக, மகேசன் குரலாக

தும் நிமிஷந் ஒலிக்கும், அரசாங்கத்தினிடம் நேர்மை குன்றி விட்டது; எதேச் சாதிகாரப் போக்கு வலுத்து விட்டது; வெவ்வேறு வர்களுக்குச் சலுகை காட்டப் படுகிறது; மதுவிலக்கு வேண்டும் என் நெய்வாய் மக்கள் கருத்து தெரிவிக்கும் போது ஜனங்களின் சாமானிய அறிவு தான் செயல்படுகிறது, சிக்கலான சில அரசியல் பொருளாதார விஷயங்கள் அவர்களுக்குப் புரியாமல் போகலாம். ஆனால் விவிலாசி உயர்வு, பிரிவினை வாதம் போன்ற அடிப்படை விஷயங்களில் அவர்கள் அழுத்தமான, ஒருமுகமான கருத்து கொண்டிருப்பார்கள், எய் வளவுதான் சமீபகாலமாகப் பேசிக்ருந்தும்,

பிரிவினையை வளர்ப்பதுதான் இன் மறை ஆளும் கட்சியின் வட்சியம் என்ற கருத்து மக்கள் மனத்தில் வேரூன்றி யிருக்கிறது. சாதுரியப் பேச்சுக்கள் அங்கே எடுபடாது.

பிரிவினை கோருவதும் அதற்காகப் பிரசாரம் செய்வதும் பிரசாரம் செய்ப வர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதும் நாட்டின் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதாகும்; இது விரும்பத்தக்கதல்ல என்பதைத் தமிழக மக்கள் உணர்ந்து விழிப்புடன் தான் இருக்கிறார்கள். ஊன்றப்பட்டுள்ள இந்த விஷயத்தை முனிசிடு முன்பே அதைத் தோண்டி, எடுத்து அறித்து விடவும் தயாராய் உள்ளார்கள்.

தகடடி நாட்டிடிசல்... தீரன்

இருபத்தியாறாம் ரூபாயும்
இரண்டு எம். எம். ஏ.க்களும்

"என்விடம் ரூபாய் இருபத்தையாறாம் இருபத்தாறாம் அரை வைத்து இரண்டு எம்.எம்.ஏ.க்களை வாங்கி விடுவேன்" என்று எம்.ஜி. ஆர். பேசியதாகப் பத்திரிகைகளில் வெவ்வேறு ஒரு பேச்சைக் கண்டித்து முன்னால் முதலமைச்சர் திரு பக்தவத்சலம் கூறிவருகிறார். இப்படிப் பேசியிருப்பதற்காகச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எம்.ஜி.ஆர்., பீதி உரிமைப் பிரச்சினைக் கொண்டு வந்தாலும் வரலாம் என்று திரு பக்தவத்சலம் சொன்னிருக்கிறார்.

"இம்மாதிரி அவர் பேசியிருப்பதை ஒட்டி இப்போது இரண்டு பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. ஒன்று தமிழ்நாட்டில் பணம் இருந்தால் இப்படிப் பட்ட மோசலான காரியங்களைச் செய்ய எம். ஜி. ஆர். தயாராக இருக்கிறார் என்பதை அவரே பலிர்வகமாக ஒப்புக் கொண்டதாக முடிகிறது. இன்னொன்று சட்டசபை உறுப் பினர்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிவிட முடியும் என்று அவர் நினைப்பதை இந்தப் பேச் சின் மூலம் நிரூபிக்கிறார். இது சட்டசபையின் மற்ற உறுப்பினர்களை அமைதிப்பதாக இருப்ப தாய் அவர்கள் அறியலாம். இப்படி எம்.ஜி.ஆர். மேல் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை" என்பது பக்தவத்சலம் அவர்களின் கருத்துச் சருக்கமாகும்.

கிணறியில் இருக்கும்போதே ஜப்பி

எந்தாவை காங்கிரஸ் தமிழ் நாட்டில் நடத்திய அதன் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு கிணறியில் இருந்த சமைய் பார்த்து விவசாயிகள் இருவருடைய சோத்துக்கள் அரசாங்கம் ஜப்பி செய்துவிட்டதாகத் தெரி கிறது. இந்தச் சம்பவம் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் செஞ்சி தாலுகாவில் நடந்திருக்

கிறது. உள்ளூர் தி. மு. க. பிரமுகர் முருகர் சோத்த விவரத்தைக்குப் பதி வாகவதற்காக இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி இதற் குத் துண்டிருர் என்று சொல்கிறார்கள்.

மேற்படி இருவரும் தமிழக அரசிடம் எப் போதோ பேசியிருந்த விவசாயக் கடனைத் திருப்பித் தரவில்லை என்பதற்காக உழவு மாடுகள், கன்றுகள், கம்பைகள் ஆகிய வற்றை ஜப்பி செய்து விட்டார்கள். கம்பைகளை ஜப்பி செய்துவிட்டு அப்பறம் 'பகைமப் பூட்டிக்கு உதவுவது இந்த அரசே' என்று பெருமையாக மேடையில் சொல்லிக் கொண்டவர்கள் பாலங்கள், அதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்தார்களோ, என்னவோ? அதுவும் சம்பந்தப்பட்ட இருவரும் நாடெ னிற்கு கொண்டாடின ஒரு சாத்துகைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு கிணற திருப்பறம் இந்த ஜப்பி நடத்தியிருக்கிறது. "எத்தனியாவில்கிடமும் திரிப்பதற்குத்திக் கடனை வசூலிக்கலாகாது" என்று ஏழாயின் கிரிப்பில் இறைவனாக எராளம் தமிழர்கள் வாங்கிய வால் மேடைகளில், பேசிக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். "படிப்பது இராமாய ணம் - இடிப்பது பெருமாள் கோயில்" என்ற நேரங்களில் காரியங்கள் நடப்பதற்கு இதுவே ஒரு சரியான உதாரணம்.

தனித் தமிழ் நாடு நாடகம்

பிரிவினையாதிகளைப் பத்தியும், தமிழ் நாட்டில் அதற்கு முயல்வோர், துண்டுவோர், ஆகியோர் பத்தியும் பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி வெளிப்படைவாதக் கண்டித் தத் தொடர்வியிருக்கிறார். அதன் விளைவு 'தனித் தமிழ்நாடு' நாடக மேடையில் காட்சிகள் மாறுகின்றன. பேசியவர்களுக்குக் குப் புதுவித் அரித்தங்கள் கற்பப்படுகின்றன.

"மாநில கயாட்சிக்கு இலங்கை கேட் திறது சட்டத்துக்குப் பங்குதான். 'தனித் தமிழ்நாடு' என்று கேட்ட முடியாமே பிரிவினைத்

நாடும் இன்ன
 லோய்க்கை
 காட்டலாண்டு
 பத்திய மாட்டெய்தித்!

இன்றிரல் தான்
 தப்பு
 எமய்யலது!

துருப்பிடிக்காமல்
 இருக்க...

தனிடச் சட்டம் குறுக்கிடாததால், "மாதிரி கயாட்டி" வேலுமீது கேட்கிறேன்" என்று எயிப்பதில் ஒரு பத்திரிகைக்குப் பெட்டியைத் தந்தான் ஈ.வெ.ரா இப்போது நிரைவேற்ற நி.மு.க.வைக் காப்பாற்ற வணங்கியோ வன் னவோ, "நிராவிடக் கழகத்தில் தனித் தமிழ் தாரு கோரிக்கையின் நி.மு.க.வுக்கு என்னிதத் தொடர்பில் இல்லை. இந்தக் கோரிக்கைக்காகத் நி.மு.க.யிடமிருந்து என்னித ஆதரவையும் நிராவிடக் கழகம் எதிர்பார்த்திருக்கிறது. நிராவிடக் கழகத்தில் "தனித் தமிழ் தாரு" போர்த்தினாயைப் குறுக்கிதவும் கூறவில்லை தாகப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி கூறவது சரியாகும்" என்று மாதிரிக் கூறியுள்ளார். ஈ. பி. பரமத்தன முடித்துக் கொண்டு திரை குறுக்கித, செ.ராவைச் சந்தித்ததில் விளையாடக் குறுக்கிதையைக் காப்பாற்ற இந்த ஆறிக்கையை ஈ.வெ.ரா. விட்டிருக்க வாய் என்று தெரிவித்து, ஆளுக் ஈகே.க.வெ.ரா. கப்பாக்கத்தினே ஒரு கட்டத்தில் பேசும்பொது, "தமம் மத்திரிக் கழகமொ கொடு கொழுவன்னு இருக்காங்க, தங்க அமைச்சுக்குச் சொப்பிரம், நீங்க தனி தாரு பொராட்டத்துக்கொ, வெவ்வாயத்துக்கொ ஸரவே வேலுமீ, ஆறுக்கொன்னு மத்திரி பதனியை விட்டுட்டாங்க, நீங்க பதனியை இருக்கத்துக்கு, நீங்க சொப்பிடக்கன்னு அனத்திட, மொகொன்னுதுதான் ஒரு கங்க, கந்தா நீங்க கொஞ்சனதகென்னாப் கொடுத்தப்படுவாங்க, ஆறுமொ நீங்க ஒழக்கியே இருக்கலாம்" என்று உதிரியுப் பாதியில் கவனிக் மேங்கும்.

தேச ம. ப. தீர்மானங்கள்

6. கு.க. ஆர். சிவரத்னம், தலைவர், தாய் மருத்துவ
மூலம் அரசு அபிவிருத்தித் துறையில் பணியாற்றினார்.
மருத்துவ நோய் உட்குறையில் தனது அறிவை
பெரிசெய்தார்.

[illegible]

புதிதாயிற்று

இந்திர மகிஷ சபாஸிங்கன் என்ற ஒரு வீரரான ஒரு முதலில் பேரரசர் தங்கிய கவர்னர் திரு கே.கே. அர். "மத்திய இந்தியா தற்காலிகமானது" என்று ஒரு வாகனத்தின்மேல் கூறினார். கூறினார், அவரை அடுத்த அடுத்த வீரர் கூறிய பேரரசர் தங்கிய முதலில் திரு அருண்ஜித். "நாங்கள் தற்காலிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் மத்தியில் பதவி என்பது நீர்த்தது மானது. இது போல் ஆனால் பதவிக்குத் திரு அர் தற்காலிகமானவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஆனால் பதவி என்பது நீர்த்தது மானது" என்று பதிலளித்த வீரர்மீதுக் கிடை. 1951 இல் வீரர்மீது ராஜ்யத்தின் பெயர்

சுற்றுலா துறை

சூரிய வெளிக்கதிர் மூலம் தம்மால் சூரியகிரக காண முடிவிறது. காந்தியே அப்படியாக மிகத்து வரும் சப்த அங்குலங்கொண்டு இடி முழக்கத்தை உணர்கிறோம். தொடர் உணர் முடியாத ஒன்றை ஒலி அல்லது ஒலி அல்லது வாசனை மூலமே தமது புலன்கள் அறித்து கொள்ள முடியும். கடவுள் எங்கும் தீவிரத்திற்குள்ளே எப்போதும் நம்மில் பெரும் பாயோர் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆயினும் நாம் வாரும் புலன்களால் கடவுளை உணர்ந்தவர்கள் அல்ல. நாம் சித்திக்கிறோம் அல்லது கடவுளைப் பற்றிய தத்துவங்களை நமது ஏற்றுக் கொள்கிறோம். சூரியன் ஒளிக் கதிர் களைப் பரப்புகிறது. ஆவாய் ஒளிக் கதிர்களுக்கும் சப்த அங்குலங்களைப் பரப்புகிறது. அதுபோல் கடவுள் படுதொழும் செய்வதென்ன? அவர் செய்கிறார் என்றதால் நான் எண்ணுகிறேன். அப்போது அவர் பரப்பும் ஒளிக் கதிர்கள், தாயின் பரிவு, காதலர் களிப்பு, புன்னகையின் பூரிப்பு, சாத்தத் தின் சக்தி ஆகிய இவைகளையெல்லாம் கடவுள் பரப்பும் ஒளிக் கதிர்களேயன்றி வேறல்ல. நீக்கமற தீவிரத்திற்கும் அவர் எங்கும் தமது அருளொளியை விடுகிறார். அந்த ஒளி எங்கெங்கு வருவதோ எப்போதே அறிவாமலேயே அதை நாம் அனுபவித்து மகிழ்கிறோம். அது சந்திப் பொருளாக ஆனது என்பதும் தமக்குத் தெரியாது.

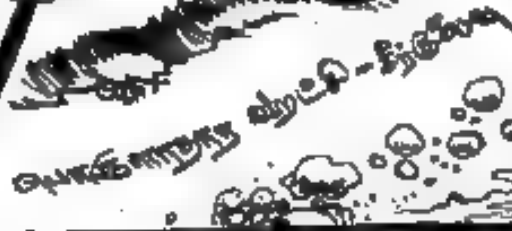
கேதாபுதியின் உரிமை

என் மிட்டியை
உள்ளாட்டறியா?
உனக்குச் சீட்டுக்
கிழிச்சாச்சு!

கேதாபுதிய உரிமை

நீருமாதமாய் பட்டு நயர்மிச்சாச்சு;
அசுறுத்திக் கிடகுப் பற! உம்!

பெண்புயிருத்த கவர்னர், போலும்போது, "தான் தாதுகாவில் கவர்னர்தானே, போல் வருகிறேன்" என்று ஒரு போடு போட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறார்.

ஏதோ விழாவுக்கு கத்திருத்தவர்களைச் சிபிக் அலையாதற்காக இப்படி விவரக் கிளையங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தால் சரி, அப்போதில்தான் பணம் காசு எதுவும் சாகவத யில்லை என்பதோடு அதற்கு என்ன அர்த தம்? அவர்கள் கவந்திருப்பவரிடம் அது திரைத்திரைத் தங்காது என்றும் அவற்றை வைத்திருப்பவர்கள் சமீப சாகவதயில்லை என்பதற்கான அர்த்தம்? அது போல் மத்திய பதவி தாதுகாவிலேயானது என்று கவர்னர் னா குறிப்பிட்டபோது அந்தப் பதவியில் சன்னவருக்கு அது தாதுகாவில் னானது என்ற அர்த்தத்தில்தான் சொல் னார் எனபது நிஜமாகவே முதல்வருக்குப் புரி யாது போனது. அப்பே குழுவிலிருத்த பற்ற எயிலா குக்கும் நிச்சயம் புர்த்திருக்கும்.

டி. டி. கே. கருத்துக்கள்

இந்த அப்டோபர் மாத முன்றுவது வாரத்தில் வந்தபடி காங்கிரஸ் தலைவரான திர சாமராஜ் அவர்களுக்கும் அருகில் கவத் துக் கொண்டு முன்னும் மத்திய நிலைமையார் டி. டி. கே. கருத்துக்களையார் அவர்கள் பத்திரிகைகளுக்குக் கூறிய கருத்துக்கள் மிகப் பெரிய அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை யாகக் கருதப்படுகின்றன. அந்தக் கருத் துக்கள் நாட்டு நலனில் அக்கறைவுள்ள அனை வர்க்கு கவனத்தையும்கவர்த்திருக்கின்றன.

"காங்கிரஸ் பிரித்தவிட்டது என்று உதிக் கொண்டிருக்கிறதும், கிருத்த பத்திரிகையும், நம்பிக்கையோடும் இருக்கிற ஒரே அமைப் பாக மக்கள் இன்னும் அதைத்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருமையானவரான காங்கிரஸ்காரர்களும் அப்படியே நினைக் கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி உருவாக்கிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பாரும் பிரித்து விட்டதுப் முடியாது, அழித்தவிட்டதுப் முடி யாது. இரண்டு காங்கிரஸ் கட்சிகளின் கொள்கையும் இடம்பெறும் ஒன்றுதான். சில தலைவர்களிடையேதான் வேறுபாடு இருக் கிறது. இவ்ம் தனிமுறையினர் ஒன்று சொந்த விளத்தது எழுத்து எதிரெதிராக இருக்கக் கூடிய தலைவர்களைப்போலும் ஒன்றுபடுத்தி வைப்பார்கள், சமீபத்தில் தமிழ்நாட்டில் கந்தாபா காங்கிரஸ் நடத்திய அறப் பேரவாட்டம் மிகவும் அமைதியான முறை யில் காந்திய வழியில் சிறப்பாக நடைபெற் திருக்கிறது. காந்தியத்தின் ஒரே வாய்க்கா னாமரணுரின் தொண்டர்கள் எல்லாரும் காந்திக்குக் கூடிய அணித்து கொள்ளும், ராட்சதட்சர் கௌரவம் ஸ்வாஸ்த்யக் கொடியை ஏதிக் கொண்டும் நடத்திய அமைதிப் போர் படுத்த படுக்கையாக இருக் கும் நோவாஸியாஸ் எங்கையே உத்தேசத் தொடும், ஆர்க்கதொடும் செயல்படத் துண்டிப்பிட்டவிட்டது. தமிழ்நாட்டில் இப் போது நடைபெற்றது போன்ற சத்தியாக் சேஷப் போர் ஒரு முழுதும் தள்ள வசியங்களுக்காக நடத்தப்பட வேண்டும்" என்று டி. டி. கே. மனம் திறந்து பேசியிருக்கிறார்.

இரா மெதை மன்றவு

பெரெசிடென்ட் பி. சாம்புரத்தி அவர்களின் மனதயில் சமீபக் கவனம் ஒரு ழாம்பவரின் பிறத்தவிட்டது. கந்தாடக இளைசலில் அபார னான புலமை பெற்றவர். மேற்கத்திய சமீபத்தின் தேர்த்த பரிசீலயம் கொண் டிருத்தவரானவராக, நமது சமீபத்ததை தொடேஷனில் கடியப்பதற்கும், ஆர்க்கெஸ் பரேஷன் எனப்படுக் கொஷ்டி காவத்துக்கு தப் இளைசலய உத்தேதகா அமைப்பதற்கும் அன்பரும் உதவி புர்த்தவர் ஸ்ரீ சாம்புரத்தி அவர்கள். கந்தாடக இளைசலான ஆரம்ப நுக்ஷலிலிருத்து பட்டப் படிப்பு வளரவில்லை பாடப் புத்தகங்களை அறிந்தி அருத் தொண்டு புர்த்திருக்கிறார். கந்தாடக சமீபதும், கந்தாடக இளைசல் பெரியார்கள் ஆலியோசரப் பற்றி அவர் எழுதியுள்ள நுக்கல் கலிக் கௌரவங்களைக் கதிக்ஷ தக்கவை. சிறந்த ஆராய்ச்சி அறிவு பெற் றிருத்ததொடு, தியாகராஜனின் சிலை பரம் பகரயிடமே பாடாத்தரங்களைக் கற்ற பெருமையும்க அருதுக்கு உண்டு. பத்தமூஷன், சமீபதவாருந் முதலிய கிருதுகளைப் பெற்ற விதப்பன்னர் அவர். ஸ்ரீ சாம்புரத்தி அவர்கள் புர்த்துள்ள சில கலைப் பணி எத் தாலும் அறிபாமல் அறமரக விசய்களும் என்பதில் ழயமில்லை.

புது நாகரிக

உணர்வு

மிஸஸ்

வழங்கும்

ரெடி-மேட்

உடைகளில்.

பாலுடை விரும்பும்

பெண்மணிகளுக்கு

கரண்டி, மேக்கப், ஸ்கீ,

பெல் பாட்டம், குர்த்தா,

நிசபல் பிரேஸியர்

களும் கிடைக்கும்.

பென்டென் பாசும்,

பீடர் பேன் முதலியன;

ஆண்களுக்கும்.

குழந்தைகளுக்கும்

உகந்த வாகன உடை

களும் கிடைக்கும்.

மிஸஸ்

குடும்பத்திற்கேற்ற

ரெடி-மேட் உடைகளை

ஒருங்காக மறுக்க, தாது உ.ப.

பம்பாய்-14.

இலுதியாக—செயற்கை இழைத் துணிகளுக்கு
ஒரு வெள்ளை தரும் சாதனம்

டினோபால்-எஸ்

டினோபால்-எஸ், உங்கள் குடும்ப துணிகளுக்கு வெள்ளை தருகிறது

Tinopal-S
Tinopal-S
Tinopal-S
Tinopal-S
Tinopal-S

உலகமே செயற்கை இழை மட்டுமே.
உலகமே இழைத் துணிகளை உலகம் செய்கிறது.
உலகமே இழைத் துணிகளை உலகம் செய்கிறது.
உலகமே இழைத் துணிகளை உலகம் செய்கிறது.
உலகமே இழைத் துணிகளை உலகம் செய்கிறது.
உலகமே இழைத் துணிகளை உலகம் செய்கிறது.

டினோபால்-எஸ்

செயற்கை இழைத்
துணிகளுக்கு

சிந்த வெள்ளை தருகிறது

இந்த டினோபால்-எஸ் உலகமே.

டினோபால்-எஸ், உங்கள் குடும்ப துணிகளுக்கு வெள்ளை தருகிறது.
டினோபால்-எஸ், உங்கள் குடும்ப துணிகளுக்கு வெள்ளை தருகிறது.
டினோபால்-எஸ், உங்கள் குடும்ப துணிகளுக்கு வெள்ளை தருகிறது.

Shilpi NPMA 12 D/72 Tam

காமாக்கா

இகத்தி ஸ்ரீகாந்த் காமகோடி
சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

இரு ஸார்வபூம் இம்மாயம், தன்னைத் தானே அதுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற பிரம்மபுருஷ சிவன், சிவம் என்று சொல்கிறோம். காரியமில்லாமல், ரூபமில்லாமல், வர்ணமில்லாமல், குணமில்லாமல் இருக்கிற அந்தச் சைவ மஹாத்மியே பிரம்மத்திலிருந்துதான் இந்தக் காரியங்கள், ரூபங்கள், வர்ணங்கள், குணங்கள் எல்லாம் உண்டாவியிருக்கின்றன. மாயா சக்தியினால் ஓரே பிரம்மம் இந்தக் கருவியையும் குணங்களையும் உள்ள பிரபஞ்சம் எனையும், இவ்வுலகமெனையும் நோக்கியிருக்கிறது. ஒன்றான பிரம்மத்தைப் பண்பான பிரபஞ்சமாகக் காட்டுகிற அந்த மாயா சக்தி வயத்தான் அப்பான், அப்பான் என்று சொல்கிறோம். இந்தச் சக்தியினால்தான் தாம் எல்லாம் நோக்கியிருக்கிறோம். உண்மையில் தாமும் பிரம்மத்தைத் தவிர வேறு இல்லை. ஆனால் வேறு சக்தியாக இருக்கிறோம். இந்தக் காரணம் பிரம்ம சக்தியான அப்பானின் மானவதான். இவ்வுலக நம்மை மானவலின் கொட்டு எடுப்பது அவ்வளவு வலி. ஆனால் அவன் மானவலின் தன்மைக் கட்டிப் போடுகிறான் மட்டும் அல்ல. மனஞ்சூழி அவனைத் தோளடியைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளப்பெற்றுத் தாம் அவனை இந்த மானவ குணவதையும் நீக்கி, நமக்குப் பிரம்ம குணத்தை அதுக் கொடுக்கிறான்.

ஞானம் பெறுவதற்கு எட்டாந்த அம்மான் தவிர வேறு எது இல்லை. அவன்தான் மானவபான் ஓரே பிரம்மத்தை மனத்தால் பண்பெனப் பிரபஞ்சமாகக் காட்டுகிறான். இந்தப் பிரபஞ்ச ஆட்சி தனிலிருந்து விடுவது பெற்று, எவ்வாறத்திலிருந்து - ஞான மரணச் சூழலிலிருந்து விடுவானாம் அடைந்து பிரம்மபுருஷே தாம். இவ்வேண்டும் என்று, எவன் இந்த மானவபான் செய்வானோ, அவ்வுடைய அருகிலுள்ள ஒன்றிலுத்தான் ஓடினம். மாயாசக்தியாக இருக்கிற அப்பானை தான் ஞானஞ்சூழியாக நமக்கு மோகத்தைய அதுக்கொடிக் கொடுக்கையின் ஆவான்.

'மாயா' என்றால் 'எது இவ்விடையா அது' என்று அர்த்தம். இன்னாது என்று என்பது இந்தக் கட்டில் ஆட்டி வைத்தது! அது எப்போதும் இன்னாது தான்; எப்போதும் இருக்கிறதுதான் அல்ல. ஞானம் வருகிற வரையில் மானவ இருக்கிறது. அது வரையில் தானுத்தமாய வந்துக்கொண்டே போகிறது, என்னை தனித்தனியாக உண்மையாக இருப்பதாம் திகைக்கிறோம். அவத்திடம் - ஆகா, துவையும் முதலியவற்றை உண்டாக்கிக் கொண்டு பண்பிதக்கல்கி எம்மே செய்கிறோம். இந்தச் சக்தியைத் தானாகவும் மறுபடியும் மறுபடியும் செத்துச் செத்துப் பிரிக்கிறோம். அப்பாளை உபாதித்து ஞானம் வந்து விட்டாக, தானுத்தமாய இருக்கிறதாம் ஓரே பிரேதமில் வேறு வேறு நோத்தற்கென்தான் என்று அதுவாய்ப்புமொகத் தெரியும். மாநிக்

கொண்டும், அடுத்த கொண்டும் இருக்கும் இந்தத் நோத்தற்கெனிக் ஆகா, துவையும் எதுவும் ஏற்படாது; இதற்கென்தான் அதாரமாக எப்போதும் ஞானமே இருக்கிற பிரேதமோ அதுதான் நம் மனத்தைத் தைர்த்துவிடுவோம். அப்போது பிரபஞ்சமே நம் பார்வைக்கு இம்மாயம் போகிறது. எது இம்மாயம் போகிறதோ அது - அதாவது மானவ தான் இவ்வகை நம்மை ஆட்டி வைத்தது என்று தெரியும்.

மானவக்கு உரையமான பிரம்மத்திலான அப்பான்தான் ஞானமும் தருகிறான். அவ்வுடைய எடுக்கியே இந்தக் காரணம். இந்தக் காரணமே செய்வதும், அதிலிருந்து விடுவதென எடுக்கியும் அவருக்கே பூரணமான இருக்கிறது. மாயா மோகத்தின் தாம் உண்டாகிக் கொள்ளும் ஓடி, நமக்குத் தம் தக்கவதற்கும் காரணம் நமக்குடைய இந்தியைக்களும், மனம்தான் இந்தியைக்கென்தான் வந்தியென மனத்தைத் தோத்தி நம்முடைய வன்புலமான ஆதம் கதைத் தைத்திருக்கிறோம். இப்போதென மனமும் நம்மை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. இவ்வகைச் செய்வதன் மானவ, அவனை இவ்வகைச் செய்திருக்கிறேன். இந்தியைக் காரணமெனிருந்தும், மனமே ஞான சஞ்சைமெனிருந்தும் தவிர விடுவதற்கொரு எட்டாந்த காமாக்கியாக வருகிறோம். காமாக்கியின் கைமென்கு விவதும் இந்த அப்புவையும் இருக்கும். அந்த மிக் கருவியைக் ஆனது. அப்பான் புகுப்பவனாக ஆகுவான். சாதாரணமாகக் கட்டியவரான இருப்பினும் மிக் அமைந்திருக்கும்; இவ்வோ மதமான கருவியை அப்பானுக்கு விவ்வான இருக்கிறது. காரண அப்பானுக்குப் பதிக் சிவமே இருக்கையான மனக்கொடிக் பண்பு வராத வயத்திலிருக்கிறான். அந்தக் கருவியின் மனம் என்ற தத்துவத்தைத் குறிப்பதற்கும், மதமான மனம் படைத்த அப்பான் நம் மனக்கொடிக் பண்புமே இந்த விவகக் காட்டி வரப்படுகிறக் கொண்டு விடுகிறோம். அவ்வுடைய இந்த புகுப் பண்புகளையும் நம் இப்போதென ஆகாக்கித்துக் கொண்டுப் போகுகியே செய்வதற்கொரு ஏற்பட்டதாம். 'யென குபிஷா- கொண்டா - எந்தென மாத் காமாக்கா' என்ற இதேயே வந்தி சைவதமும் உறுகிறது. நம்முடைய மனம் இருத்தியும், இந்தியைக் காரணமும் அடங்கு வதற்கே பூரணத்தியானவிக் காமாக்கியாகி கருவியின்மே, மனப் பண்பும் தாம் மிக் வந்திருக்கிறோம். தமமே இன்னாது பிரம்மத்திலிருந்து செக்கிச் செவிக் என்ற பரம கருவியின் தைத்தொரு சைவசூரியம் மாநிக், மானமும் பூ மாநிக், குக்கமும்பூ மாநிக், செப்புகுத்தி மாநிக் காணென்கியான காமாக்கி அதுக்கொரு நித்தம் தோத்தி யிருக்கிறோம்.

(அடுத்த இதழில் காமாக்கியின் மனம்)

பண்டிக்காலமாக பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை உண்மையான
முறையான கோர்வையான வைத்திய சேவை புரிவதது!

வாணிப - வயோதிக - அன்பர்களே!

பழனி சித்தர் மருத்துவமனை பாரில் உயர்ந்தது என்பது
உவமை அறிந்த உண்மை!

பிரபல பழனி

வை
த்த
தி
ய
சா
ல
ம்

வை
த்த
தி
ய
சா
ல
ம்

Dr. S. காரனிமுத்து
R.M.P. (MD) V.V.C.A. M.I.H.

தங்கனின் உடல் மிகவும் பலமிக
லாமல் இளைத்து உடல் வலுவில்லாமல்
சூழும்ப வாழ்க்கையில் நிம்மதியில்லாமல்
வயோதிகரைப்போல் களைப்பு மேலிட்டு
வேலைகளைச் சரிவர செய்ய இயலாமை -
இதனால் கஷ்டப்படுகிறீர்களா? வாணிப
வயதில் தெரிந்தும், தெரியாமலும் செய்
கிற தவறுதல்களை, இப்போது உடல்
கெட்டு பலனை மடைத்து ரத்தக்
சூறையு, சோர்வு, தலைவலி, உஷ்ணம்,
சோம்பல், களைதல் அசதி, பயனெய்,
உடல்வலி, களைப்பு, தூக்கக் குறைவு,
ஆயாசம், சீதி, வெட்கம், பயம், வெறுப்பு
உண்டாகி தாய் தந்தையரிடமும் மற்ற
வர்களிடமும் சொல்ல முடியாமல் மன

வேதனையும் கஷ்டமும் அடைந்து, நிம்மதியில்லாமல் வாழ்கிறீர்கள். மேற்படி
காரணங்களால் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், கவலைப்படவேண்டா
ம். இம்மாதிரியான விபாதிதயஸ்தர்கள் 75 வகுட அறுபலம் பெற்ற
தமது சாஸ்திரிய முறையான மிக உயர்ந்தம், உயர்ந்தம், முதுக தரம்,
இரண்டாந்தரம் எதுவாகியும் சாப்பிட்டாலே எடை அதிகப்பட்டு, இரத்த
வீருத்தியுடன் உடல் பலமடைந்து புதிய கதி, புத்துணர்ச்சி பெற்று நிம்மதி
யான வாழ்க்கை வாழலாம். எவ்விதமான பத்தியாளும் இல்லை, ஆர்டரிஸ்
தேவைப்பட்ட மருத்தின் விளைகளைக் குறிப்பிட்டு எழுதவும், வி.பி.பி. தபால்
பார்சலில் பெற இன்றே எழுதுங்கள். சென்னைவிலும், பழனிவிலும், கெம்பு
கனிலும் நெரில் பெறலாம். மருத்தும் விருத்தும் மூன்று நாள் என்பது பழ
மொழி. மருத்து உபயோகிக்கும்பொழுதே பயனைக் காணலாம். வி.பி.பி.
செலவு இலவசம், வெறும் கடிதம் எவனிக்க இயலாது. சித்த வைத்திய
மருத்துவனும், பழனி மருத்துவனும் தல்ல பயன் தரும் என்பதை அறியவும்.

ஒரு மாதம் சிசிச்சை மருத்தகம்: மிக உயர்ந்தம் ரூ. 90

உயர்ந்தம்: ரூ. 42, முதுக தரம் ரூ. 33, இரண்டாந்தரம்: ரூ. 24

எங்கள் மார்பெருக் வெற்றிகரமான மருதாந்திர
கற்றுப்பயண தேதி விவரங்களின் கவனிக்கவும்

கிடை: 41, கதவியப்பன் தெரு, மண்ணடி, சென்னை - 600016

சென்னை 600 016 முதல் 13 தேதி முதல் 7 வரை; மண்ணடி 13 தேதி முதல் 21 வரை தேதி கிடை
GOVT. REGD. T. M. No. 204341

REGD. 18445

வைத்திய நிகலம் வைத்திய ராஜ் டாக்டர் S. காரனிமுத்து

பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை (K) பழனி S. I

பொன்: 318

(இலெட்டர் பி ரக்ஷாபா பகலம்)

ததி: சித்தர்

[illegible]

இருபத்தாறு வருடங்களுக்கு முன்பாக
எல்லாம் பெண்களின்மீது இருமணம் செய்து
கொண்ட 11, 1864ம் ஆண்டில் விவாகரத்து
செய்தனர்.

1. ...தமிழ் மொழிஞ்சுள் 1857ல் "அந்நாட்டினத்தினும் அயல்நாட்டுக் கொள்ளையும்" என்று நமது முதல் பெரிய நூலை வெளியிட்டார். இது காலம் முழுவதும் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது. "புதிய அந்நாடுகள் அநக நெறிஞ்சு" என்று கூறியது. போர் மூண்டதால், பெருமளவில் அந்நாட்டினத்தினும் பயன்படுத்தியிருந்த காலகாலமென நம்மிக்காக காப்பாற்றியிருந்த ஆபத்து பற்றி அவர் கட்டிய செலவுகள்...

அதற்குப் பதிலாகத் தெரிந்ததால்
மேதும் எழுதிப் பத்து ஆண்டுகள் கழித்து
நியாயமாக தாசிக் ஒரு விருத்தியை முதலில் முதல
பாகம் நீக்கியது. பாகம் கிடைக்காததால்
செய்தது மறுபடியாகத். அவர்கள் நடப்ப
வகைக்கு உறுதியளித்தது.

[illegible]

உரையாடல் நெடுவரத்துறை 1971 நவம்பர்
மாதம் இரகசியமாகப் பீக்கிங் செய்து,
திருவாரூர், உ. சீனிப் பவணந்தலத்தி வற்பாடு

மேலும் கீழ்க்கண்டவையும் கோரியத் தேவன்
வந்த அமைச்சர் ஆரோமிக் கொளையும் கண்டு
பெரிசுட்டு வந்தார். மேலாகும் தினசன்
மாண்போடு சென்ற மூதன் அமெரிக்க ஐக்கியத்தின்
காதுர், அங்கு பாலுக்கு இரு நாடுகளுக்கிட
மிடையே பல ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தா
யின. விளையுள்ள ஆரங்கி, விஞ்ஞானம்,
தொழில் நுட்பம், உட்கட்டமை, ஆற்றியமைவு
ஆகிய துறைகளில் இரு நாடுகளும் செறிந்த
ஒத்துழைப்பைத் தரும், என்கை ஒப்பந்தம் பேசி
முடிவு செய்வதற்கான உட்புக் குழு ஒன்றை
அமைப்பதற்கும் இரு நாடுகளும் முடிபு
அடைந்தன.

பாரதியில் வட கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள பேர்துறைமுகத்தை நடத்த முடிந்திருக்கட்டையாக திட்டமிட்டிருந்தும் காணாமல் போகுடன், பணவீரணத்தால் தடையை கிடைக்காத இரகசியமாக அங்கு போய் வந்தார் என்று 1972 ஜனவரியில் அபிபிராயத்தின் தெரிவித்தார். அதன் பின்னுடன் பேர்துறைமுகத்தை பல மாதங்கள் தடைபெற்றது.

இந்த மாதிரி பங்கிட்டுக் கொடுத்து அனுபவிக்கிறது விடுப்பு பெற்று அதிபர் மாணிகமலி பணியாற்றி அதன் பாக்டரி கிண்டிவாரி அந்த விடுப்பு முடிந்ததும், தாராளப்படுபதையிடுத்து கிண்டி கொண்டார், அப்போது அவருக்கு நினைவு எழுதிய பாராட்டுக்கு திரிபிட்டு தந்தது. "நீங்கள் இயங்கும் இந்த அரசு எப்படி இருக்கும் என்று என்னும் திட்டத்துப் பங்கிட்டு முடியவில்லை என்று ஒன்று மனதையிட்டுக் கூறியேன்... செலிபுரத்தில் கொள்ளல் பற்றிய துறையில் இந்த நாடு அடைந்துள்ள பல சாதனைகளுக்கு உங்களுடைய ஆதரவால் வரும்பொழுது உன்னும் உங்களுடைய திறமை பெரிதும் காரணமாகும்" என்று நினைவு.

அமைதிப் பணியில் அரசாங்க சூதாசன இராணுவ போக்கு ஆகியப் போன்றவை நடைபெறும் சென்றபெற உலகமே அழைக்கக் கூறுகிறது.

ஆதாரங்கள்: விபிதங்கள், காலப்போக்கின் அபிவிருத்திகள் -

நீங்களே ரிப்பேர் செய்யத் தேவையில்லை

உங்களுக்குப் பணிபுரியக்
காத்திருக்கிறோம்

Prestige

PRETT

உங்களுடைய சௌகரியத்துக்காக 250க்கும் மேற்பட்ட பராமரிப்புப் பணி நிலையங்களை நாடு முழுவதும் அமைத்திருக்கிறோம்.

உங்களுடைய பிரஸ்மஜ் குக்கரைப் பரிசோதிக்க வேண்டியிருந்தால், உங்கள் அருகாமையில் உள்ள இந்தப் பணி நிலையங்களுள் ஒன்றிற்கு எடுத்துச் செல்லுங்கள். பயிற்சிபெற்ற மெக்கானிக் சரியான கருவிகளை கொண்டு அதைப் புதியதைப் போன்று செய்து தருவார்.

எங்கள் பராமரிப்புப் பணி நிலையங்கள் பற்றிய இலவசப் பட்டியலுக்கு எழுதுங்கள். மகிழ்ச்சியோடு அனுப்பிவைக்கிறோம்.

பிரஸ்மஜ்-பிரீத் உங்கள் தேவைகளை பிரத்தியேகமாக செயலாற்றுகிறது.

எச்சரிக்கை

எப்போதும் அசல் மாற்றுப் பகுதிகளையே வாங்குங்கள். அதை உற்பத்தியின் சின்னம் பொறிக்கப்பட்டு.

பிரஸ்மஜ்-பிரீத் டிரேட் மார்க்குடன் பாஸிதீன் பைகளில் சீல் வைக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

போலியான மாற்றுப் பகுதிகளை வாங்காதீர்கள். அவை சரிவர இயங்காது.

டி.டி. (பிரைவேட்) லிமிடெட்,
தூரவாணி நகர், பெங்களூர் 560018

சிவகாமியின் சுபகம்

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

ஒரு குதிரை

பயலன் சக்கரவர்த்தியையும் அவருடைய திருக் குமாரரையும் பார்த்த அடனே சற்றுத் தூரத்திலேயே சிவகாமியின் தரையில் இறக்கப்பட்டது. ஆயனரும் சிவகாமியும் சிவகாமியிருந்து இறங்கிப் பறப்பதினுடன் நடந்து வந்தார்கள்.

"ஆயனரே! வாரங்கன்! சிவகாமியையும் அழைத்து வந்தீர்களா? யிசுவம் தயவு. பிரயாணம் செனகரியமா பிசுத்ததா?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டார்.

"பயலேவந்திரா! தங்களுடைய குடை நிழலின் கீழ்ப் பிரயாணம் செனகரியமா பிசுப்பதற்குக் கேட்பானேன்?" என்று கூறிய வண்ணம் ஆயனர் அருகில் வந்து வணங்கினார்.

அவருக்குப் பின்னால் அடக்கத்துடன் வந்த சிவகாமியும் சக்கரவர்த்திக்கு நமஸ்கரித்தாள். அவளுடைய உயர்ந்த தில் சக்கரவர்த்தியிடம் பக்தியும் மரியாதையும் திறைத்திருந்தன. அநேக சம

கல்கி

சிவகா-

பத்தித் துண்டதென்று தெரிவாத ஒரு
கூனாய் பவமும் குடிவொண்டிருந்தது.

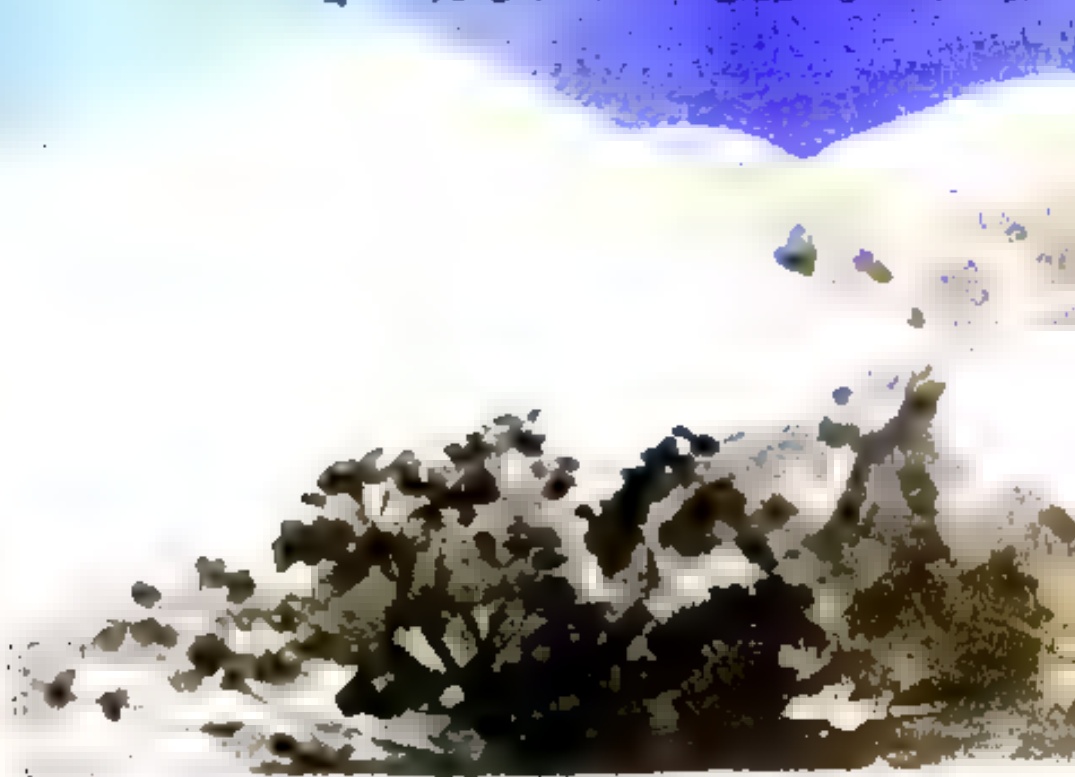
"சிலகாமி! உனக்கு மகனும் உன்
டாகட்டும், உன்வீடும் அனடக்கவும்
புத்தத்திருக்கும். பரத சாஸ்திரக் கலை
மேலும் மேலும் வளர்த்த பூரணம்
அனடபட்டும்" என்று மகேந்திர பகீஸ்
வர் ஆகி கூறியிட்டு ஆயனாரைப்
பார்த்துக் சொல்வத் தொடங்கினார்:

"ஆயனாரே! இன்னறக்கு உக்கன் பிர
யானாம் சொல்லியமா யிருந்தது என்று
சொன்னீரல்லவா? இனி நெடுமேலும்

வளர்த்துத் வேண்டாம். நீரும் உன்
புத்தனையும் துறிக் கழித்து ஒன்றிப் பத்தி
விட வேண்டியது. இதுதான் ஆதினா
என்று"

ஆயனர் நடுங்கியவராய், பங்கு
வேந்திரா! தனக்கு ஆதினாக்கு மற்ற
வார்த்தை உண்டா அகமித்தமே செய்
மிறை" என்று.

"ஆயனாரே! இத்தக்கோயிலுள்ள என்
வனவு சீக்கிரமாக வேலை செய்வாராமே
அவ்வளவு சீக்கிரமாகுமுடிக்க வேண்டும்,
கோயில்கள் புதித்தனாகும் வளரவில்லை நீர்

அப்படியே இருக்கும் என்று சொல்வதற்
கிலும். இந்த யுத்தம் முடியும்வரைவின்,
சாஸ்திரியை வசலிவங்கலின் நடமாட்
டம் அதிகமா யிருக்கும். ஆகையால்
இன்னும் கொஞ்ச காலத்துக்கு நீர் இங்
கேயே வந்து தங்கியிருப்பது நல்லது..."

ஆயனாருக்குத் துக்கி வாரிப்போட்
டது. அரண்மனை யிட்டுக் கூறகுறை
யாகக் செய்வப்பட்டுக் விடத்த நடவ
சிற்ப உருவங்கள் எல்லாம் அவருடைய
கண் முன்னால் நின்றன.

"பங்குவேந்திரா!..." என்று ஏதோ
சொல்வத் தொடங்கினார்.

மகேந்திரர் தமது குரலில் சிறிது கடு
மைப்படுத்திக் கொண்டு, "மறு

வேறு எந்த வேலைகளையும் கவனிக்க
வேண்டியதில்லை. இந்த வேலைக்காக நீர்
எப்போது எவ்வளவு நிரலியம் கேட்டா
ளும் கொடுக்கும்படியாகத் தகுதிகாரிக்
குக் கட்டினாயிட்டிருக்கிறேன். இன்னும்
உமக்கு வேண்டிய ஆட்களையும், வேறு
வசதிகளையும் உடனுக்குடன் அனுப்பும்
படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். எத்தக்
காரணத்தினாலாவது காரியம் குத்தகப்
படுவதா யிருந்தால் நீர் குமார சக்கர
வார்த்திக்குச் சொய்தி அனுப்பி வேண்
டியவரைத் தெரியப்படுத்தலாம்" என்று
சக்கரவார்த்தி கூறியதும், அருகில் நின்ற
மாமன்வரை ஆயனர் தொடங்கினார்.

"ஆம், ஆயனாரே! இனிச் சில காலத்
துக்கு உமக்கு வேண்டியவரை வெல்லாம்

மாமல்லரிடம்தான் தெரியப் படுத்த வேண்டும். நாளை நினப் பகலவ னையியத்துடன் நான் போர்த் களத் துக்குப் புறப்பட்டுச் செல்கிறேன். நான் திரும்பி வரும்வரைபில் பகலவ சாம் ராஜ்யத்தை திரவதிகும் கைவ பொறுப் புக்கோயும் மத்திரி மண்டலத்தார் மாமல்வருக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். நாளை முதல் மாமல்வர்தான் சக்கர வர்த்தி" என்று மகேந்திர பகலவர்.

சக்கரவர்த்தி ஆயனரிடம் சற்றுக் கடு மையான குரலில் கூறிவந்த மொழி

கடிக் கேட்டுக் கவியும் பவமும் கொண்டிருந்த சிவகாமி அவளுடைய கடைசி வார்த்தைகடிக் கேட்டதும் அளவிலாத குதூகலம் அடைந்தாள். அவளுடைய மனத்திற் பவந்த இன்பர மாய எண்ணங்கள் பொங்கித் ததும் பின. அவற்றின் முக்கியமானது மாமல்வர் இப்போது போர்த் களத்துக் குப் போகவில்லை என்பதுதான். அத னெடு, சக்கரவர்த்தியும் போய்விடுகிறார். மாமல்வர் சக்கரவர்த்திக்குரிய சர்வாதி காரங்களுடன் இருக்கப் போகிறார்! இனி அவரும் தானும் அடிக்கடி சந்திப் பதற்குத் தடை பொன்றும் இராது! தாமரைக் குளக்கரையில் மாமல்வரைச் சந்தித்து அவனையாவதனப் பற்றிய பகற் கணவுகள் சிவகாமியின் உள்ளத் திங் எழுந்தன. முகத்தில் அவளை அறி

யாமல் முறுவல் தோன்றியது. ஆனாலும் தனம்பிய கண்களின் ஓரத்திலும் மாமல் வரை அவன் பார்த்தான். ஆனால், ஐயோ! இதென்ன? அவருடைய கருணை தனம்பும் முகத்தில் இப்போது ஏன் இந்தக் கடுகடுப்பு? தன்னை ஏன் அவர் நிரும்பிப் பார்க்கவில்லை? ஒருவேளை தான் அங்கிடம் வந்ததே அவருக்குப் பிடிக்கவில்லையோ?

பின்னரும், இரண்டு மூன்று நடனங் சிலகாமி மாமல்லரின் முகத்தை ஆவதுடன் நோக்கினான். அவர் அவன் பக்கம் பார்க்கவே யில்லை. நெற்றுத் தாமரைக்குளத்தில் அகன்ற கண்களால் விழும்பிவிடுபவர் போல் தன்னைப் பார்த்தவர், பின்னர் விட்டிடுவ சக்கரவர்த்தியும் ஆவனரும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது அடிக்கடி கண்களினாலே தன்

றுடன் இரகசியம் பேசியவர், இப்போது தன்னைப் பார்க்கவும் விரும்பாதவர் போல் இருப்பதன் காரணம் என்ன? சிலகாமியின் கண்களில் கண்ணீர் ததும்பும்போல் இருந்தது. அவன் விரைவாக அங்கிருந்து அப்பாக்கென்று ஒரு பாறையின் பின்னால் நுழைந்திருந்தான்.

ஆனால், நரசிம்மருடைய மனநிலை உண்மையில் எவ்வாறு இருந்தது? ஆம்; அவர் கோபம் கொண்டுதான் இருந்தார். ஆனால் யாரிடது என்பதை நாம் அறியோம். அது நரசிம்மருக்கே தெரிந்திராதபோது நமக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?

மாமல்லருடைய உள்ளத்தில் சிலகாமிபிடம் பிரேரணை பொங்கிக்கொண்

டிருந்தது. சிவிகையிலே அவருடைய நிம்ம வதனத்தைப் பார்த்ததும் அவருக்கு எல்லையில்லாத குதூகனம் ஏற்பட்டது. உடனே ஒடிச் சென்று அவனை வரவேற்க வேண்டும் என்றும், கையைப் பிடித்துச் சிவிகையிலிருந்து இறக்கிவிட வேண்டுமென்றும் ஆவல் பொங்கிற்று. அதைல்லாம் முடியாமற் போகவே அவருடைய ஆனக கோபமாக மாறியது. அந்தக் கோபமானது எல்லாவற்றையும் எல்லாறையும் தழுவி நின்றது. பெரிய சாம்ராஜ்யத்துக்கு உரிமைபுடன் பிறந்த தமது பிறப்பின் மேலேயே கோபம் கொண்டார். "எதற்காகச் சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனையிலே நாம் பிறந்திருக்க வேண்டும்? ஏனாற் சிற்றியின் மகனாக ஏன் பிறந்திருக்கக் கூடாது?" என்று எண்ணினார்.

நாம் போர்க் களத்துக்குப் போகப் போவதில்லை என்று தந்தை சொன்னதும் சிலகாமியின் முகத்தில் பூத்த புன் முறுவல் அவருடைய கோபத்துக்குத் தூபம் போட்டது போலாயிற்று. போர்க்களத்துக்குப் போகாமல் அரண்மனையில் உட்கார்ந்திருப்பது அவமானம் என்பதை அவன் உணரவில்லை! போர்க் களத்துக்குப் போகா விட்டாலும் அவனை அடிக்கடி பார்க்கவாவது முடியப் போகிறதா? அதுவும் இல்லை. காதுசிக் கொட்டையை விட்டு வெளிக் கிளம்பக் கூடாது என்று தந்தை வாக்ருதுதி வாய்க்கொண்டிருக்கிறார். "இதையெல்லாம் அறிவாமல் சிலகாமி புன்னகை பூத்து மிதிக்கிறார்!"

இம்மாதிரி எண்ணங்களினால் நரசிம்மருடைய கோபம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டு வந்தது.

மிம்குலோகத்தில் இந்த நாடகம்

தடத்து கொண்டிருக்கையில், சக்கரவர்த்தியும் ஆவனரும் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பெரும்போதே துறமுடைய முகத்தையும் மாமல்லருடைய முகத்தையும் ஆவனர் மாறி மாறி ஏறிட்டுப் பார்ப்பதைக் கவனித்த சக்கரவர்த்தி, "ஆவனரே! ஏதாவது கோரிக்கை உண்டா? என்னிடமோ மாமல்லரிடமோ தெரிப்பதற்குத் வேண்டியது ஏதாவது இருக்கிறதா?" என்று வினவினார்.

ஆவனர் தயங்கித் தடுமாறி "ஆம், புகல்வேந்திரா! எனக்கு ஒரு குதிரை வேண்டும்!" என்றார்.

"என்ன கேட்டீர்?"

"நல்ல குதிரை ஒன்று வேண்டும்."

"குதிரையா? குதிரை வேண்டும் என்ற கேட்டீர்? ஆவனரே! அதை

காட்டிலும் என்னுடைய உயிரை நீர் கேட்டிருக்கலாம். இந்தப் பங்கை எாம் ராஜ்யத்தைவே கேட்டிருக்கலாம். தன் றுய்க் குதிரை கேட்டீர். ஆயனரே! தென்னுடு என்றும் கண்டிராத மகா பெரிய புத்தம் வந்திருக்கிறது என்று உமக்குத் தெரியாதா? கால்கிவியிருந்து திரைதொறும் எந்த நகர துறர்கள் தானா பக்கங்களுக்கும் போக வேண்டி யிருக்கும் என்று தெரியாதா? குதிரை னைத் தவிர வேறு ஏதாவது கேளும்!" என்று சக்கரவர்த்தி சரமாரியாகப் பொழிந்து நிறுத்தினார்.

மகேத்திர பங்கவர் இவ்வளவு பட பட்டபுடன் பேசிக் கேட்டு ஆயனர் அந் திரைவராதவாய் மிரண்டு கந்தம்பித்து நின்றார்.

"ஓதிரா! உமக்கு வேறு ஒன்றும் வேண்டாம். குதிரைதான் வேண்டும் போலிருக்கிறது. பங்கவர் சாம்ராஜ்யத் தின் மகா சிற்பி ஒரு குதிரையை வாசித் தார், அதை மகேத்திர பங்கவர் கொடுக்கவில்லை என்ற பழிச் சொல் எனக்கு வேண்டாம். குதிரை தரு கிறேன்; ஆனால், எதற்காக என்று மட்டும் சொல்லும். நீரும் சிலகாலியும் பிரயாணம் செய்வதற்கு வேண்டிய சிவிகைகளும், சிவிகை தூக்கும் ஆட் களும் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? பீங் குதிரை எதற்கு?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டு நிறுத்தினார்.

ஆயனர் சற்றுத் ததலியாமடைத்து, "பங்கவேத்திரா! மிகவும் முக்கிய மான ஒரு காரியத்தை முன்னிட்டித் தான் கேட்டேன். ஆனால், அதனாலே யுத்த காரியங்கள் தடைப்படுவதா யிருந்தால்...." என்று நிறுத்தினார்.

"அந்த முக்கியமான காரியம் என்ன? எனக்குத் தெரியவரமா? அல்லது ஏதே னும் இரகசியமா, ஆயனரே?"

"பிரபு! இரகசியம்தான்! ஆனால், தாங்கள் அறிவக் கூடாத இரகசியம் அங்கு. அதுத்தான் வர்ணச் சித்திரக் கவிஞ் இரகசியத்தை அறிவ வேண்டு மென்று எத்தனையோ தடவை நாம் பேசிக்கொண்டதில்லையா? அந்த வர்ண இரகசியத்தை அறித்தவர் ஒருவர் தானா? பரவதத்தில் உள்ள புத்த சங்கராமத்தில் தந்தையம் இருக்கிறார்."

"இதை முன்னமே ஏன் சொல்ல வில்லை, ஆயனரே? அவ்வளவு முக்கிய மான காரியம் என்று தெரிந்திருந்தால், ஆட்சேபமே சொல்லி விடுக்க மாட் டேனே? - அதுத்தானின் அற்புதச் சித் திரங்களை நேரில் போய்ப் பாரித்து வர வேண்டுமென்ற ஆசையினால் வாதாரி புவிசேஷியுடன் சிறைகம் செய்துகொள்ள

வேண்டுமென்று கூட ஒரு காலத்தில் எண்ணியிருந்தேன். அதெல்லாம் பகற் கணவாய்ப் போய் விட்டது - போகட் டும். குதிரை அவசியம் தருகிறேன், ஆயனரே! குதிரை மட்டும் போதுமா. இன்னும் ஏதாவது வேண்டுமா?"

"பங்கவேத்திரரின் சிறப்பு இவச்சிறை பறித்த பிரயாணச் சீட்டும் வேண்டும். இது யுத்த காவமல்லவா?"

"அதுவும் தருகிறேன். இவ்வளவு முக்கியமான காரியத்துக்கு யானை அணுப்புவதாக உத்தேசம் ஆயனரே? ஒருவேளை நீரே போவதாக உத்தேசமா?"

"எனக்குக் குதிரை ஏறவே தெரி யாது பிரபு! என்னுடைய சீடன் ஒரு வரை அணுப்புகிறேன்."

"பங்கவர் படைகள் வரும் வழியிலே அவன் போக வேண்டி யிருக்குமே! கைவிலே தல்ல ஆயதம் எடுத்துப் போக வேண்டும். இதோ இந்த வேலை அவனிடம் கொடுத்து அணுப்புகள்!" என்று உதிக் சக்கரவர்த்தி நரசிம்மரிட மிருந்து தாம் வாங்கி வந்திருத்த வேலை தீட்டினார்.

ஆயனர் சற்றுத் தயங்கி நிற்கவே "ஏன் தயக்கம்? இந்த வேல் நீர் அணுப்பப் போகும் வாகிபணுடைய வேந்தன்; மதயாரியின் கோபத்தி

விருந்து உம்மைமும் சிவகாமியையும் பாதுகாத்த ஆயுதத்தான்; பரஞ்சோதி இதை வாங்கிக்கொண்ட ஆட்சேபிக்க மாட்டான்" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

இதைக் கேட்ட ஆயனர் மட்டுமல்ல, நரசிம்மமும் சிவகாமியும்கூட - ஆச்சரியக் கடையில் முழுகினார்கள்.

ஆயனர் தட்டுத் தடுமாறி "பங்கு வேந்திரா! தங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்றார்.

"புத்த பகவான் என் கண்ணில் வந்து சொன்னார். அன்று உம் வீட்டில் தம் முடைய சிலைக்குப் பின்னால் ஒளித்திருந்த வரிகளைப் பற்றியும் புத்தர் எனக்குக் கூறினார். ஆயனரே! பங்குவு சக்கரவர்த்தியின் கண்களுக்கும் காதுகளுக்கும் எட்டாமல் பங்குவு சாம்பராஜ்யத்

தொகு தெரியவில்லை; பொத்தாங்களுக்கு என் பேரில் இல்லாத சத்தெய்க்கள் எம் லாம் தோன்றுகின்றன. புத்த பகவானிடம் எனக்குள்ள பத்தியை அவர்கள் அறியவில்லை. ஆயனரே! குண்டறக் குடைத்து அமைக்கும் இந்த ஐந்து கோயில்களில் ஒன்றில் புத்த பகவா னுடைய பிரம்மாண்ட சிலை பொன்று செய்து வைக்கப் போகிறேன். அதைப் பற்றித்தான் நீர் வரும்போது மாமல்ல சீடம் கொங்கிக் கொண்டிருந்தேன்!" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

இவ்விதம் இங்கு ரஸமான சம்பாஷனை நடத்து கொண்டிருந்தபோது, பாண்ட ஓரத்தில் சற்று மறைவாக நின்று இதைப்பெயலாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சிவகாமியின் உள்ளத்தில் பவ விதமான மயக்கங்கள் அலைபெறித்து எழுந்தன.

"இத்தச் சக்கரவர்த்திதான் எங்குள்ள சதுரராவிருக்கிறார்! புத்த பிக்ஷுவைப் பற்றி மாமல்லசீடம் நாம் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டுமென்றிருக்க இவருக்கு ஏதாவது எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறதே! இவ்விடம் எதைப்பும் மறைத்து வைக்க முடியாது போகிருக்கிறதே! ஒருவேளை தம்முடைய இரகசியத்தையும் இவர் அறிந்திருப்பாரோ! அதனால்தான் ஒரு வேளை குமாரர் சக்கரவர்த்தி நம்மிடம் இவ்வளவு பராமுகமாக இருக்கிறாரோ? நாம் ஏதேனும் தவறு செய்து விட்டோமோ?..."

இவ்விதம் என்னுத தெல்லாம் எண்ணி அவள் உள்ளம் ஏங்கிற்று. கிரையிலேயே குமார சக்கரவர்த்தி வைத் தவிரையேப் பார்த்து அவருடைய கோபத்துக்குக் காரணம் தெரிந்து கொண்டாயன்றி, அவளுக்கு நான் எாத்தி ஏத்படாதென்று தோன்றியது.

தற்செயலாகச் சிவகாமியின் பார்வை கீழே தரையில் விடத்த ஒரு காவிக் கட்டி விளமேல் விழுந்தது. எட்டென்று ஒரு வேகமாகத் தோன்றிற்று. அத்தக் காவிக் கட்டியைக் குன்றது எடுத்துக்கொண்டு பாண்டலில் சித்திரம் வரைபவானார்.

குளத்தின் தண்ணீருக்கு அடையாளமாக அலைவைய் போன்று இரு கோடு களை இழுத்தான். அதன் மேல் ஒரு தாமரைப் பூவை வரைத்தான். பக்கத் திக் இரண்டு தாமரை மொட்டுக்களையும் போட்டான். குளத்தின் கரைவிலே ஒரு மாங்குட்டியின் சித்திரத்தை எழு தினான்.

எழுதும்போதே கடைக் கண்ணால் பார்த்து, நரசிம்மவராயர் தன்னைக் கவனிப்பதைத் தெரிந்து கொண்டான்.

தில் எதுவும் நடக்க முடியாது என்று உயக்குத் தெரியாதா?"

உடனே ஆயனர் கக்கையிலேவைக்கி, "பங்குவேந்திரா! நான் ஏதேனும் தவறு செய்திருந்தால் மன்னிக்கவேண்டும். சித்திரக் காவியில் உள்ள ஆணை யினால் இத்தக் காவியத்தின் இதக் கிணை" என்று தொண்டையடைக்கக் கூறினார்.

"சித்தியாரே! அடுத்தா இரகசியத்தை அறிவதில் உயக்கு எங்குள்ள ஆணையோ அவ்வளவு எனக்கும் உண்டு. திவ்யமாய்ப் பரஞ்சோதியை அனுப்பி வைக்கும். ஆனால் இதெல்லாம் எனக்குத் தெரித்ததாக அத்தப் புத்த பிக்ஷுவிடம் மட்டும் சொல்ல வேண்டாம்.

உங்கள் மகளின் வயது என்ன?

அவளுடைய வயது என்னவாக இருக்கலாம் அவளது திருமணம் பற்றிய உங்களுடைய உங்களுக்கு இருக்கவே செய்யும்.

உங்களது மகளின் திருமணத்துக்குக் கொடுக்கப்படும், வரப்பாடுகளையும் 5,7 அல்லது 10 ஆண்டுகளில் நீங்கள் சேமிக்கலாம். இஓபிஎன் அரிவதொரு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு உங்கள் மாதாந்தர சேமிப்புத் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டு வரும்.

இஓபிஎன் திருமண சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேருங்கள். சேமிப்புத் தொகை ரூ. 5 இருந்தாலும் போதும்.

இஓபி கிளைக்கு வருகை தந்து விவரம் அறிபுங்கள். விரைந்து வந்தால் திறைந்த பணம் பெறலாம்.

அல்லது விவரம் அடங்கிய இலவசப் பிரசுரத்துக்கு எழுதுங்கள்.

கித்தான் ஒவ்வாஸ் பங்க்

மத்திய அலுவலகம்:
151, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை 600002

“அவர்
சொன்னார்
இந்தக்
கொஞ்சம்
அழைக்க
யிஞ்சு
முடியாது!”

“நான் சொன்னேன்
அவ்வளவுதான்”

என் அரோரா திரைப்படம் அந்தஸ்துடன்
பெருங்குதிரைப்படமாகும். அந்தஸ்து
என்றால் எந்தெந்த பதினாறு, என் அரோரா
பெருங்குதிரைப்படம். ஆகையால் என்
திரைப்படத்தையும் அரோரா யின்
தனிப்பட்ட அந்தஸ்து கருவியாகும்.
அரோரா யின் பரிசுப்பெட்டி
என்பது நான்கு நான்கு திரைப்படம்
அல்ல அந்தஸ்து கருவியாகும்.
எனவே அந்தஸ்து கருவியாகும்
என் அந்தஸ்து கருவியும் அரோரா யின்
அந்தஸ்து கருவியும் பெட்டி கருவியும்
என்பதற்கு கருவியாகும். என் அந்தஸ்து
கருவியும் பெட்டி கருவியும் கருவியும்

A

அரோக மில்ஸ்

சுமார் 1 க்குமேல் ஒரு

லாபகரமான கருவியும்
துணிகளும்

சித்திரம் எழுதி முடித்ததும் சிவகாமியின் மனத்தில் அமைதி ஏற்பட்டது. அந்தச் சித்திரத்தில் அடங்கிய செவ்விசை நரசிம்மயாமர் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்வார். ம த் த வ ர் களுக்கோ அதில் அர்த்தம் ஒன்றும் இராது. ஏதோ மெய்க்கிவிடுக்கிறது என்றுதான் எண்ணிக் கொள்வார்கள்! குமாரசர் சக்கரவர்த்திக்குத் தன்னிடம் அன்பு உண்டென்பது உண்மையானால் இந்தச் சித்திரத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அவசியம் அவர் தாமரைக் குளத்துக்கு வந்து சேருவார்!

அன்று மாலை சக்கரவர்த்தியும் குமாரரும் குதிரைகளின் மேல் ஏறிச் காஞ்சிக்கு இராதுபாட்டை வழியாகக் கொம்பிளூர்கள், அத்தப் பாறை மத்தியாணம் அவர்கள் வந்திருந்த ஐந்து குன்றுகளின் ஓரமாகத்தான் சென்றது. அங்கிடைத்துக்கு வந்ததும் நரசிம்மர் சற்றுப் பின்புறமிருர். சிவகாமியி சித்திரம் எழுதிய பாறைக்கு அருகில் வந்ததும் குதிரையை நிறுத்திவிட்டுக் கீழே இறங்கிவிருர். அங்கே எழுதியிருந்த சித்திரத்தைப் பார்த்ததும் அவருடைய மூகம் அத்தப் தாமரைமேல் போகவே மலர்ச்சி யடைந்தது. தரையில் விடந்த அதே லாகிக் கட்டினால் அவரும் எடுத்த மானுக்கும் தாமரைக்கும் நடுவில் ஒரு வேலின் சித்திரத்தை எழுதினார்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் மலை வழியில்

சென்ற அத்தியாயத்தில் கூறிய சம்பவம் நிகழ்ந்த தாது நினைவுகூர்ப்பு பிறகு பரஞ்சோதி போர்வீரனைப் போல் உடை தரித்து, கையில் வேல் பிடித்து, அழகிய உயர் சாதிப் புரவியின்மேல் அமர்ந்து மலைப் பாறையில் தன்னைத் தனிப்புகப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

குரியன் அங்குமிக்க இன்னும் இரண்டு நாழிகைப் பொழுதுதான் இருந்தது. எனினும், அந்த மலைப் பிரதேசத்து மாலை வேளில் அவனுடைய இடது கண் திசு களிரென்று அடித்தது.

பகல் நேரம் எல்லாம் நடுக்கும் வெள்ளியில் பிரயாணம் செய்து பரஞ்சோதி களைத்துப் போயிருந்தான்; குதிரையும் களைப்படைந்திருந்தது. எனவே, குதிரையை மெதுவாகச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான்.

குதிரை மெக்ல மெக்ல அம் மலைப் பாறையில் ஏறி மேலே சென்றுகொண்டிருக்கையில், பரஞ்சோதியின் உள்ளம் அடிக்கடி பிள்ளைச் சென்று கொண்டிருந்தது. சென்ற ஒரு வார காலத்தில் அவன் அடைந்த அதிசயமான அனுபவங்கள் எல்லாம் நிரும்பத் நிரும்ப அவனுக்கு ஞாபகம் வந்து கொண்டிருந்தன.

காலூசி தகரில் புத்த பிஷுவுடன் பிரவேசித்த அன்றிரவு நடந்த சம்பவங்கள் திரைவு வத்தபோதெல்லாம் அவை உண்மையில் நிகழ்ந்தவைதானா! அவ்வது கணவிலே நடந்த சம்பவங்களா என்று பரஞ்சோதி அதிசயித்தான். பள்ளி ரண்டு நாட்களுக்கு முன்னும் நிரஞ்செல் காட்டாக் குடியிலிருந்து கால்நடை யாகக் கிளம்பிய பட்டிக்காட்டுச் சிறு

வது இன்று இந்த அழகான புரவியின் மேல் ஏறிச் செல்பவன் என்றுகூட அவன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

வெள்ளியின் வேகத்தினால் கியர்வை வயத் துடைக்க வேண்டி வீருத்தபோதெல்லாம் பரஞ்சோதிக்குத் தமிழகத் துச் சாலைகளின் அழகும் வசதிகளும் ஞாபகத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்தன. சோழ நாட்டிலும் தொண்டை நாட்டிலும் சாலை ஓரங்களில் பெரிய கிருட்டிகள் அடர்த்தியால் வளர்ந்து, குளிர்ந்த தீழல் தந்து கொண்டிருக்கும். சாலைகளின் இருபுறங்களிலுமுள்ள வயல்களில் பசுமையான தெந் பயிர் இனத் தென்றலில் அகரத்தாடும். முறிந்த

பயிர்கள் கதிரின் பாரம் தாங்கமாட்டாமல் வயல்களில் சாய்ந்து விடக்கும். ஆக வாய்க்கே பசுமையான தென்னைதோப்புக்களும் மாத்தோப்புகளும் என் குளிரக் காட்சி தந்துகொண் டிருக்கும். வானமாத் தோட்டங்களையும் கரும்புத் தோட்டங்களையும் என்னும் பாரித் தாலே நா வறட்சி நீர்த்து தனியும்.

ஆம்; வழிப் பிரவாகத்தின்போது தாகம் எடுத்துத் தனிப்பதென்பது அங்கெய்தாம். கிடைவலே கிடைபாது. தாமரைபூம் செங்குழிக்கும் நீகோத்பலமும் பூத்த குளங்களுக்குக் கணக்கேயில்லை. ஆறாகும் சிற்றாறாகும் சிற்றாறு சிறு வாய்க்கால்களும் அடிக்கொண்டுவந்து கொண்டிருக்கும். இரு புறமும் பசுமையான செடிக்கொடிகள் படர்ந்து சிறு வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தால் அது ஓர் அழகு; தண்ணீர் இவ்வி வாய்க்கால்களிலுண்டிருந்தால் அது இவ்வுருகு வகை அழகு. வறண்ட வாய்க்கால்களின் சிறு மணலில் நடப்பதைப் போன்ற இன்பம் வேறு என்ன உண்டு? அப்படி நடக்கும் போது இரு கரையிலும் ஆங்காங்கே படர்ந்துள்ள காட்டு மணிகளைக் கொடியகளில் பூத்த மலர்களிலிருந்து வரும் தறுமணம் எவ்வளவு மிகுந்ததாக இருக்கும்?

அதற்கு இனிமையான இன்பம் இன்னொன்று சொல்ல வேண்டுமானால் உச்சி வேளையில் ஆவமரங்களும் வெப்ப மரங்களும் தழைத்து வளர்ந்த இராஜ பாட்டைகளில் பிரவாகம் செய்வது தான். இந்தப் பங்குனி மாதத்தில் காலை ஓரத்து ஆவமரங்களிலே புதிய இனத் தனிகளின் 'பலபல'வென்று மின்னிக்கொண்டிருக்கும். வெப்ப மரங்கள் பூத்துக் குதூங்கும்! மாமரங்கள் புதிய தனிக் கிடும் அழகடைதான் என்ன வென்று சொல்ல? ஒரு தானிக்கு மாமரம் முழுதும் கருநீல தீறம் பொருத்திய இனத் தனிகளின் மயமாயிருக்கும். மற்றதானிக்குப் பார்த்தால் கருநீல தீறம் இனத் தெந்திரமாக மாறிவிருக்கும். அதற்கு அடுத்த தான் அவ்வளவு தனிகளும் தங்க தீறம் பெற்றுத் தகைவென்று மின்னிக் கொண்டிருக்கும்.

இப்போப்பட்ட இயற்கை இன்பங்களை அளித்த இறைவனுடைய சிறுப் புகழை இன்னிமையிலே அமமத்து மரத்தினங்களின் ஊஞ்சலாகும் பூக்குயில்கள் இனாவிடாமல் பாடிக்கொண்டிருக்கும்.

திருச்செங்காட்டாங்குடியி் விருந்து காஞ்சிக்கு வரும் வழியில் இம்மாதிரி இன்பக் காட்சிகளைவெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வந்த பரஞ்சோதி அச்சமயம் அந்தக் காட்சிகளின் அழகையோ, இன்பத்தையோ அவ்வளவாக அனுபவிக்கவில்லை.

இப்போது, எங்கே பார்த்தாலும் மொட்டைக் குன்றுகளை காணப்பட்ட பொட்டைப் பிரதேசத்தில், பசுமை என்பதையே காண முடியாத வறண்ட பாதையில், அவன் பிரவாகம் செய்வது கொண்டிருந்தபோதுதான். கோழி மண்டவத்து வயல்களும், தோப்புகளும், தொண்டை மண்டவத்து ஏரிகளும் காண்களும் அவன் மனக் கண்ணின் முன்னால் அடிக்கடி தோன்றி இன்பமளித்தன.

மேற்குத் திசையில் மலைகளுக்குப் பின்னால் சூரியன் மறைவத் தொடங்கியபோது, பரஞ்சோதி, அந்த மலைப் பாதையில் ஒரு மூடுக்கில் திரும்பினான். அன்றைக்கெல்லாம் மூட்டி புதர்களையும் கள்ளிச் செடிகளையும் தனிர வேறு எதையும் காணாமல் வந்த பரஞ்சோதிக்கு ஏதிரே, அப்போது ஓர் அபூர்வமான காட்சி தென்பட்டது கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் தெட்டையும் குட்டையுமான புரச் மரங்கள். - ஆவிரம் பதினாடிரம் மரங்கள் - இவை என்பதே இவ்வாமல் ஓரே பூமயமாய்க் காட்சி யளித்தன. அவ்வளவும், இந்தத் தீவப்பு நிறமுள்ள கொத்துக் கொத்தான பூக்கள். மாலைக் கதிரவனின் செங்கிரைக்கள் அந்தப் புரசின் பூக்களின் இந்தச் செந்திரத்தை மிசைப்படுத்திக் காட்டின.

அது அபூர்வமான அழகு பொருந்திய காட்சிதான். ஆனால் ஒரு வகை அச்சம் தரும் காட்சியுமாகும். பரஞ்சோதி யிறத்து வளர்ந்த திருச்செங்காட்டாங்குடி ரிராமத்தில் தென்மேற்கு முகையில் இருந்த மயானத்தில் சில புரச் மரங்கள் உண்டு. அவை பங்குனி செந்திரமில் இவ்விதம் ஓரே செந்திரப் பூமயமாயிருப்பதை அவன் பார்த்திருந்தான். எனவே, புரச் மரங்கள் பூத்திருக்கும் காட்சியைப் பாரக்கும்போது அவனுக்கு குந்த பூமியின் நினைவு வந்தது வழக்கம்.

இப்போது அவன் ரிராமத்துக்கு எத்தனையோ தூரத்துக்கு அப்பால் தனியான காட்டு வழியில் போய்க் கொண்டிருந்தபோது, மேற்கூறிய மயானத்தின் குப்பைப் தொன்றி அவன் மனத்தில் பங்குரைத்தை உண்டாக்கினிற்று. மயானத்தின் நினைவோடு பேய் பிராணனின் நினைவும் சென்று வந்தது. மற்ற விஷயங்களில் மிக்க கைரியசாலியான பரஞ்சோதிக்குப் பேய் பிராண என்னும் பயம் அதிகம். 'இவ்வாறு இருந்தக் காட்டு வழியில் இருட்டிய நேரமும்

‘போக வேண்டுமே!’ என்று சிங்கத்த
போது அலறுகைய தெஞ்சையும்
வழிதறையும் என்னவோ செய்தது.
அதோ அந்த இரண்டு மலைகளும் கடு
கிற இடத்தில் இவன் அன்றிரவு தங்க
வேண்டிய சத்திரம் இருப்பதாக அவன்
அறிந்தான். அங்கே போய்ச் செரு
வதற்குள்ளே இருட்டி ஒரு ஜாமத்துக்கு
மேலாகி விட்டான். திரங் வேளிக்கேமோ
இராது. மூன்றுமூட்டுக் காலம்.
‘அட்டா! வழியில் ஏன் இவ்வளவு
தாமதித்தோம்?’ என்று எண்ணியவ
னுய் பரஞ்சோதி குதிரையை வேக
மாய்ச் செலுத்த முயன்றான். ஆனாலும்
பகலெல்லாம் பிரயாணம் செய்து
களைத்திருந்த குதிரை எவ்வளவுதான்
வேகமாய் போய்க் கும்?

திரிமாணுலையுமான் அந்த மகியப் பிரதேசம் உன்னமரையில் அக்கத்தைத் தருவதாய்த்தான் இருந்தது. பட்சிகள் மிகுங்கள் கூட அங்கே காணப்படவில்லை. இருட்டிய பிறகு தரிகள் ஊசியிட - ஊரம் பசிலும் பங்கரத்தை அமை இன்னும் அதிகப்படுத்தும்.

தேவதேவியார் பரஞ்சோதி தேர்வடக்கே சென்று வீரபாண்டியர் இராஜபாட்டையின் பிரயாணம் செய்தான். அந்நேரம் ஜனநாயகமாதலும் குதிரைகளின் போக்குவரமும் அதிகமாக இருந்தன. பாண்டியர் பல இடங்களில் அவன் திறத்தப்பட்டான். சக்கரவர்த்தி தந்திருந்த பிரயாண இலக்கியத்தை அவன் அங்கங்கே காட்டிக் கொண்டு போகவேண்டியிருந்தது.

இன்ற காங்கிரஸ் இராஜா பரட்
டைவை விட்டு மணிப் பாஸ்தியில்
திருமயிலே நிறகு அத்தகைய தொத்தரவு
ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இப்போது பரட்
கோதிக்கு ஒரு பெரிய குதிரைப்
பண்டைய அந்த லுதியில் கரக்கடாநா
வன்று போகிறது.

ஆ! அது என்ன சத்தம்! குதிரைக் குளம்படிப்பின் சத்தம் போலிருக்கிறதே! ஆம்: குதிரைதான் பின்னால் வந்து கொண்டிருக்கிறது. வருகிறது வாரா விரும்பும்! வாராவிரும்புதபோதிலும் நம் துறதாம். இருட்டுக்கு வழித் துணையா விரும்பும்பல்வாரா?

வருவது சீராக குதிரையா? பல குதிரைகளா? பரஸ்போதி தன் குதிரையை நிறுத்திவிட்டுக் காது கொடுத்துக் கேட்டான். சட்டென்று சத்தம் தின்றுவிட்டது. ஒருவேளை வேலும் பிரமையோ? சாராவது வரக் கூடாதா? என்று அருக்கிய எண்ணியதன் பயனே?

பரஞ்சோதி மெனே குதிரையைச்
சொத்தினான். மறுபடியும் பின்னால்
குதிரை வரும் சத்தம் கேட்டது. திசுப்
பிப் பார்த்தால் ஒன்றும் தெரியவில்லை.
மலைப் பாதை வளைந்து வளைந்து சென்ற
தனால் குதிரை சமீபத்தில் வந்ததாலும்
அதைத் தான் பார்க்க முடியாது.

இதற்குள்ளே சூரியன் அஸ்தமித்து
தாதுமுகம் இருள் சூழ ஆரம்பித்து
விட்டது.

அதிக வரிஷ இல்லாமல் பாதை
தேராகச் சென்ற இடத்திற்கு வந்து
பொது பரங்கோதி குதிரையைச்
சந்து தேரம் வேகமாக விட்டுக்கொண்டு
மோயர் எட்டு. அது திறத்திலிருந்து
திரும்பிப் பார்த்தான். கொஞ்ச நேரத்
தில் ஒரு குதிரை வந்து கொண்டிருந்
தது. அதன் மேல் ஆள் இருப்பதும்
தெரிந்தது. பரங்கோதியின் குதிரை
தின்றதும் அவனும் தன் குதிரையை
திறத்திலும்.

பரஞ்சோதிக்கும் சொல்ல முடியாத கோயில் கட்டது. குதிரையை வாகன மாய்த் திருப்பிப் பிள்ளை தின்ற குதிரையை நோக்கி கிரைவாகச் செல்லும். அப்பொழுது அகபொழுத்து மலையும் நேரம். (தொடரும்)

கலாபத்தித்யம் கலாபம்!

[illegible][illegible]

**அழகு முகம்
ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும்
அழகு ரகசியம்
ஒன்று
ஒளிந்திருக்கிறது.**

சுருக்கம்—
உங்கள் முகம் மிகவும்
அழகுடன் இருக்க வேண்டும்
என்று நினைக்கிறீர்கள்
அல்லவா? அப்போது
உங்கள் முகம் மிகவும்
அழகுடன் இருக்க
வேண்டும் என்று நினைக்க
வேண்டும்.

பாக்கிஷா-காவ்யா

அதுவே எழில் பராமரிப்பு ரகசியம்.

ராஜாஜியின் எஜமியில் டைரி

1922 மார்ச், 4a

சீனிக்கிழமை: இன்றும் கரம் நீங்கவில்லை. நேற்று இரவு அதிகக் கஷ்டம். தரக்கம் கிடைப்பாது. நிறுவண்ணுமலிக் கைதிகள் தங்கள் அறைக்கு வந்து விடும்படி அதிகமாக வற்புறுத்தினார்கள். அதனால் அவர்கள் அறைக்கு வந்திருக்கிறேன். இவர்கள் மிகவும் நல்லவர்கள். அண்ணுமலிப் பிள்ளை பாவம் ஆஸ்துமாவினால் அதிகமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்குக் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் அதை அதிக நாட்கள் அனுபவிக்க முடியுமோ என்பது சந்தேகமாயிருக்கிறது. நேற்று இரவு முழுவதும் காலை மூன்று மணி வரையில் நாங்கள் மூடவேயில்லை. போதாக்குறைக்கு மூட்டைப் பூச்சிகளுடைய வேதனையும் சேர்ந்துகொண்டது. அவ்வமீட்டுமில்லாதிருந்தால் இந்த அறை வசதியாகவே இருக்கும்.

1922 மார்ச், 5a

ஞாயிற்றுக்கிழமை: மூட்டைப் பூச்சிகளின் உபத்திரவத்தைத் தாங்களிடையிலேயே அடக்கவேண்டிய வேண்டுகோள் போய்விட்டேன். கரமிருக்கும் பொழுது இன்னதற்கும் தூங்காமல் இருப்பது என்னும் முடியாத காரியம்.

வேந்தர் கந்தனம் செய்வதற்காக, "சின்னக் கஞ்சி ஆபீஸ்" என்று வழங்கும் தனிச் சிறைப் பகுதிக்கே செல்வ வேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ள மற்ற வசதிகளையும் அந்தச் சமயத்தில் உபயோகித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு போகும் பொழுது சொந்த வீட்டுக்குப் போவது போல் இருக்கிறது. இந்த வார்டு நகரம் போல் தெருக்கமாகவும் அந்த வார்டு நாட்டுப்புறம் போல் அமைதியும் சாந்தமும் நிறைந்ததாகவும் தோன்றுகின்றன.

இங்கே இரவில் உபயோகிப்பதற்காக மூன்று சட்டிகளை மூடி போட்டுக் கொண்டு வந்து வைக்கிறார்கள். இந்த மாசிரிதான் ஆஸ்பத்திரியிலும் செல்கிறார்கள். மூட்டைப் பூச்சிகளும் சீக்கிப் பேசுகளும் தங்குதடையின்றிச் சஞ்சரிக்கின்றன.

சாரம் செய்கின்றன. எங்களைத் தின்றதோறும் மாணியில் ஆறு மணிக்கு அடைத்துவிடுகிறார்கள். இப்படி அடைப்பதற்குமுன் நாங்கள் இரண்டு இரண்டு பேராக அறையின் முன் வரிசைகளாக உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும். அதன்பின் தலைமை வார்டர் வந்து எங்களை எண்ணுவார். அதன்பின் "எழுந்து உள்ளே செல்க" என்று கட்டளை விடுவார். நாங்கள் எழுந்து உள்ளே செல்வோம். அவர்கள் கதவை இழுத்துப் பூட்டுவார்கள்.

காணியில் ஆறு மணிக்கு வந்து எங்களை எழுப்புவார்கள். கதவைத் திறந்ததும் நாங்கள் தாது பேர் வரிசையாக உட்கார் வேண்டும். என்னவிச் சரி

பார்க்கும்வரை பேசாமல் இருக்க வேண்டும். அதன்பின் குழல் ஊதுவார்கள். எட்டு மணிக்கு மறுபடியும் பூட்டிவிடுவார்கள். பிறகு சூனிக்கவும் சாய்விடவும் மட்டும் திறப்பார்கள். அவை முடிந்ததும் மறுபடியும் அடைத்து விடுவார்கள்.

1922 மார்ச், 8a

திங்கட்கிழமை: மறுபடியும் முழல் ஊதுக்குக் கீழே பரு உண்டாகிவிட்டது. மருந்து ஊசி குத்தியதன் பலன் தீர்ந்து போய்விட்டது என்று தெரிகிறது. ஒத்துழைப்பாளைக்காரர்கள் சமையல் செய்வது சரியாக நடந்து வருகிறது. வரதாச்சாரியும் ராமராவும் சர்மாவும், வெங்கட கப்பையாலும் அழகாசச் சமைக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் இடைவிடையே அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறார்கள். அந்த தாய்வரும் சமையலுக் கொன்றே பிறத்தவர்கள் போல் அந்த வித்தைவைய அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கற்றுக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

நீர்வான் உன் நகரை அவங்காரிப்பது யாரோ?

எங்கு செல்லும் நீயே! செல்ல...
நிழல் போனதில் உன்கு நின்றது உன்
கிணர், தாய்மொழி இனம் போனதில் உன்
மூலம் போனதில் உன் மூலம் போனதில்
உன் மூலம் போனதில் உன் மூலம் போனதில்
உன் மூலம் போனதில் உன் மூலம் போனதில்

தலைநகரத்தின் மீது உன் பார்வை...

நீர்வான் இதை!

நீர்வான் மீது உன் பார்வை...

பிஜ் உபயோகித்து எப்படியியல்லாம் சேமிக்கலாம் பாருங்கள்!

சேமிப்பு

முதலிய, சிலவும் பயனுள்ள
குயர்ஷாவுடனெனப்
பொண்ட பவுடர் வரலுமா-
அதுவும், சிலவும் வந்திலாது,
பின்னும் பயனாகும்
சேமிப்புக்கே போகின்ற
ஒரு அபகா கட்டி அறிக்க
தரவேண்டாம்

சேமிப்பு

5-8 ரெய் போகவிருந்து
சிலவும் குயர்ஷாவுக்கு முறை
சேமிப்புக்கே போகும்,
80 அபகா சேமிப்புக்கே
இவ்வாறு 5 முறை
சேமிப்புக்கே போகும்
கு. 4.00 அபகா.

சேமிப்பு

2-3 ரெய் போகவிருந்து
சிலவும் குயர்ஷாவுக்கு முறை
சேமிப்புக்கே போகும்,
55 அபகா சேமிப்புக்கே
இவ்வாறு 2 முறை
சேமிப்புக்கே போகும்
கு. 1.10 அபகா

சேமிப்புக்கு சேமிப்பு, கட்டிவை,
கட்டிவை சேமிப்புக்கு முறை
சேமிப்புக்கே போகும்,
தமிழ் சேமிப்புக்கே போகும்
தமிழ் சேமிப்புக்கே போகும்
தமிழ் சேமிப்புக்கே போகும்

3-4 ரெய் போகவிருந்து,
கட்டிவை குயர்ஷாவுக்கு முறை
சேமிப்புக்கே போகும், கட்டிவை
சேமிப்புக்கே போகும்.

பிஜ் -

கோத்தெத் தயாரிப்பு

டாக்டர் எதிராகக் கூறுகிற தாய்கள் அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருந்த சமயம். அவர்த்து வரும் அந்தச் சிற்றூரின் அரசாங்க அலுவலகத்தில் அமர்த்திருந்த தாய்கள் ஒரு வளர்பொருள் எதிர்த்து உயரவானுதறிக் கொண்டு போனது.

டாக்டர், எப் இன்ஸ்பெக்டர் சிவதாஸ், மருத்துக்கடை செட்டியார் ஆகிய மூவரும் தானும் அமர்த்துப் போகக் கொண்டிருந்த சமயம் மருத்துவியலரும் போஸ்ட்மான்டர் ராஜா முகமது உக்பை துக்குத்தார்.

"என்ன டாக்டர்! வளர்பொருள் கண்டதுப் போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் முகமது.

"வாருங்கள், காரைக்கல்!" என வர வேறுவர் டாக்டர்.

"ஏன்! போஸ்ட்மான்டர் ஸார்!... தங்கள் மாற்றாளரில் போகிறீர்களாமே, உண்மையானது?.... இப்போதுதான் வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டேன் தான்.

ஆளிகள் ஆபத்து ஜாக்கிரதை! அன்னம்

"ஆமாம்.... ஆமாம்.... விட்டான் போய் இருக்கிறது என்று யாரோ புரையைக் கொண்டு விட்டிருக்கிறார்கள்.... ஒரு தாய்க்கு அவள் தங்கமட்டின் என்னை... வேறு வழியில்லை!" என்று அலுத்துக் கொண்டார்.

மேகையின் ஏதிக் கொண்கை முழக்கம் பல பேரவர்கள் விட்டிக் எத்தனை பேட்டிப் பாய்பாக அடங்கிப் போயிருக்கிறார்கள் என்று திணைத்துக் கொண்டேன். மருத்துக்கடைச் செட்டியார் தொண்டை வைக் கண்டது விட்டுக் கொண்டார். "அவர்கள் சொல்கிற உண்மை இருக்க முக்க. என் வாழ்க்கையிலே பாருங்க..." என ஆரம்பித்தார்.

செட்டியார் திட்டி முழக்கி விவரித்த அதே அனுபவத்தைத்தான் தான் இப்போது உறுப் போகிறேன்.

அப்போது தான் சென்னையில் இருந்தேன். கொந்த விவாயாரம் அப்போது தொடங்கியது. ஒரு தான் தான் ரயிலுக்குப் புறப்படும் கொண்டிருந்தேன். பத்து கொண்டிருந்தேன் எனதுகட்டிச் சொக்கலாம். வண்டி புறப்பட அதை மணி தேரத்தான் இருந்தது. விட்டு வாங்கிக் டாக்டர் காத்துக்

கொண்டு இருந்தது. அப்போதேயிருந்து எழுப்பிக் கத்து வண்டி ஏற வேண்டும்.

"தான் போய் காரேன், செக்கமலம்!" என்று விடைபெற்றுக் கொண்டேன்.

"கொஞ்சம் இருக்க.... இந்தத் திருத்தும் பிரசாதத்தை உங்கள் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று வந்த துயிலில் இருந்த அந்தத் திருத்தும்ப் பிரசாதத்தை அவன் என்மீடம் திட்டினான். உலர்ந்து போயிருந்த அந்த இவை தான் காகரும்போதே தான் துணாகக் கிதறிவது.

"மனிதனின் அளரம் கொஞ்சமும் புரிவாத துண்மம்!" என முணு முணுத்தபடி அவன் கொடுத்ததை அப்படியே வாங்கிக் சட்டைப் பையில் போட்டுக் கொண்டு டாக்டரிக்குத் தரவேன்.

என்னுடைய முதலாளிக்கும் அவர் பக்கவாலைக்கும் பல ஓட்டணாக நடந்து வந்த ஒரு தானா முதலாளியின் பக்கம் திரிப்பு

ஆவிவிருத்தது. அதன்படி அவர் சொந்தக் கிராமத்திலிருந்து அவர் பெயருக்கு வந்திருந்த சொத்துகளில் ஒரு பெரிய வீடும் இருந்தது. அந்த வீட்டைப் போய்ப் பார்த்து அதற்குள் அவிவிருந்த பொருள்களுக்கும் ஒரு ஐயிரை வசூலித்துத் தொராயமாக என்ன மதிப்பு பெறுவ் வாய்ப்புதான் என்று நான் யோசனை. நதவாளி அந்த வீட்டை உடனே விற்றவிட நினைத்தார். அதற்கு முன்பு அங்கு ஏதேனும் நம்ம சாமான்கள் இருந்தால் அவற்றை ஏவத்தில் விடலாமே என்று எல்லாம் கருத்து இருந்தது.

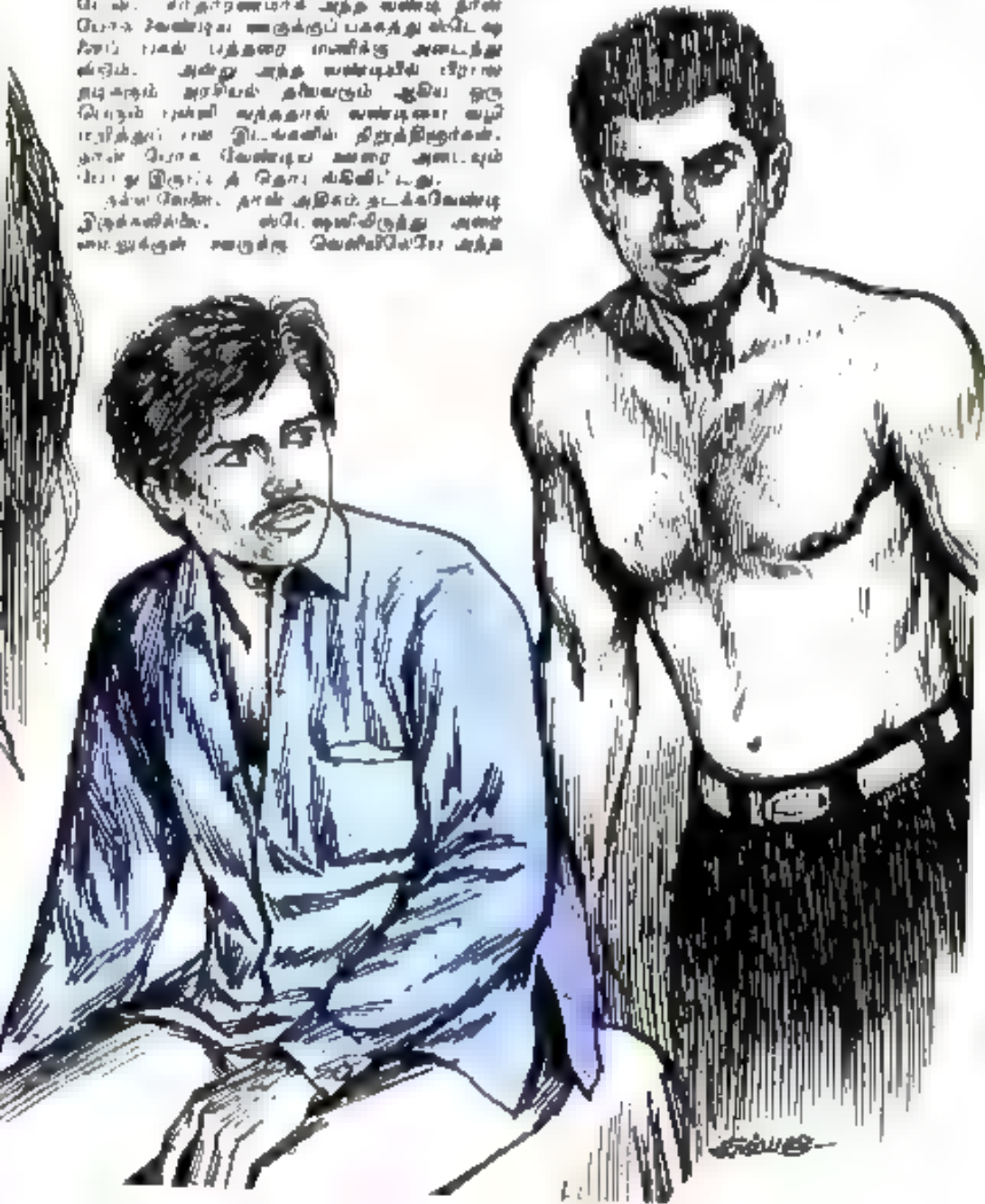
திருவனந்தபுரம் பேரில் நான் வறப்பட்டேன். சாதாரணமாக அந்த வண்டி நான் போக வேண்டிய ஊருக்குப் பக்கத்து வீட்டுக்குப் பாகப் பத்தரை மணிக்கு அடைந்து விடும். அன்று அந்த வண்டியில் ரோஸ் தடிகளும் அரசிவல் தடிகளும் ஆகிய ஒரு பெரும் புகளி வந்ததால் வண்டியை வழி மாறித்தான் நான் இடங்களில் நிறுத்திவிட்டேன். நான் போக வேண்டிய ஊரை அடையும் போது இருபத்தி தொ க்கிவிட்டது.

நான் சொன்ன நான் அங்கம் தடக்கிவண்டி இருக்கவில்லை. என்னை? அங்கிருந்து அவர் வண்டிக்குள் வந்து விட்டுவிட்டேன் அந்த

வீடு இருந்தது. முதலாளி முன்னமேயே கடிதம் போட்டு இருந்ததாக வீட்டில் சான்றிய வைத்துக் கொண்டு மருதாசனம் காத்துக் கொண்டிருந்தார்.

வீட்டைக் கட்டி ஐம்பது வருஷங்கள் இருக்கும். நம்முடிக் கொலவழித்திருந்தார்கள். எவ்வளவு கல்லாக இருந்திருந்தார்கள். இந்தக் காலத்தில் அப்படி ஒரு வீடு கட்டுவதானால் இரண்டு லட்சங்களாகப் போவது.

நான் வந்த வேலை நான் எதிர்பார்த்ததை விடச் சிறமாவே இருக்கும்போது தெரிவித்து. ஒப்போர் அதைவிடும் இருந்த வேலைப்

பாடுடன் கூடிய சாமான்கள் நம்ம வீட்டு போகும். இரண்டு நாட்களாகத் தான் தங்கி இருந்தால் அது காரியம் முடிவு.

விட்டுக்கு மிக் கஸ்டி உண்டு. ஆனால் விபரத்யம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தபோது "மிக்" வார்ட்டுவுக்கு எந்த பிரச்சினையின் கவையிலும் அப்பெயர்விலிருந்து "பிழைமை" பிழைக்கிட்டுக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அப்பெயர் இரண்டு ஹரிக்ஷம் விளக்குகின்ற தனி வேறு ஏதும் இல்லை. ஒன்று மருதாசலத்தில் வசித்த துணைக்கு. இவ்வேறு விட்டுக்கு. இரவு ஒரு மணிக்கு மருதாசலம் புறம் பட்டாள்.

"நீங்கள் என்னுடன் வாருங்கள்! இரவு மணிவக்காரன் விட்டியும் தங்கிவிட்டுக் காரியம் இரண்டு பேராகத் திறப்பவாள்!" என்று. மருதாசலத்துக்கு ஐம்பது வயதுக்கு மேல் இருக்கும். நாட்டுப்புறத்து உடல் வாகு. உட்குக் குணவாய் இருந்தார்.

எவ்வகை பேராய்வாக இருந்தது. மணிவக்காரன் விட்டுக்கு இவ்விருந்து இரண்டு மீனாமிட்ட தானது இருக்கும் என்று அவர் சொன்னபோது தயக்கமில்லை. எனக்கு அடித்துப் போட்ட நாடு போகப் புகுந்தேன்.

"என் காரியம். இப்போது தாங்கிச் சொன்னிருக்கிறேன். காரியம் வரும்போது கொஞ்சம் காப்பி மட்டும் எடுத்து வந்தால் போதுமா..." என்று.

"இப்போது தயார் போகிறேன்?" என்று அவர் விவாதிக்க வேண்டி.

"ஆமாம்! ஏன்?"

"ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். தனிமையே இருக்கிறீர்கள்..."

"தனி மனம் தனி உதவையுடன் தாழ்ந்து விட்டுப் போகிறார்கள். தாங்கி காரியம் தான் எல்லாம் திறக்கிறது. அதற்கு அநி என்ன..."

"இல்லை... மணிவக்காரன் உதவியை எதிர்பார்த்து..."

"எங்கள் எண்ணத்துமிருக்க... இன்று என்ன ஒரு அடியை. உன் முதுகைத் தாங்கி என் அடியை வார்ட்டுவுக்கு எடுத்துக்கொண்டேன்!" என்று தான் கீழ்க்கண்டவாறு இருந்திருக்கிறேன்.

அவர் ஒரு விளக்கம் எடுத்துக் கொண்டு புறப்போனார். இவ்வேறு விளக்கம் நடுவில் தொங்கிய ஒரு காரியம் மாட்டினேன்.

முதல்தகம் அழைக்க கொண்டு. காரியம் தான் வரவில்லை என்று மருதாசலம் காப்பாடு வாயில் வந்திருந்தார். அதையே இரவு உதவியாகக் கொண்டு.

மணி எட்டு அடித்திருக்கும். பெருந்திசை. "என் அரங்கம். என்முகம். உதவியாதா?" என்று நீண்ட ஒரு கொட்டாவி விட்டுப் படுத்துக்கொண்டேன். அந்த அரங்கம் உடல் உதவியும் போய்விட்டேன்.

இவ்விருந்து வாரோ உதவையுடன் தங்கி இருக்கிறேன். இரண்டே நாட்களாகத் தான் தங்கி இருந்தால் அது காரியம் முடிவு.

முப்பது வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு இளைஞன் அவன் பின்னால் ஒரு பெண்ணும் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

"மணிவக்காரன் கொண்டுக்கொண்டேன்! என்முகம் அவர் அங்கே மரத்தில் மோதிவிட்டது!". என்னுடன் வந்தவன். அவன் காட்டிய நிலையில் ஒரு இருந்ததான் இருந்தது. அப்பெயர் விருந்த அந்த விளக்கம் மட்டுமே ஒளியில் - என் உதவியை இருந்த தாங்கி உதவியை - அருவிக்கு இருந்தவர்களை மூலம் என்முகம் விவாதிக்க தெரியவில்லை....

"இப்போது! காரியம் மோதிவிட்டதா?" என்று பதிலினை.

"காங்குத்ததான் கேட்க... என்முகம் ஒன்றுக்கு இல்லை. மூலம் விளக்குகள் இரண்டும் தொறுக்கிவிட்டன. இரண்டு பேராளானதவத்தொடர முடியாது. உதவியைக் கொண்டு கொடுத்தால் இந்த மூலமாவது இரவுப் பொழுதில் வந்திருக்கிற போகிறேன்."

தான் ஒரு உதவியை திரைத்திரை. அந்த இருந்தவர்களை மீள்கொண்டேன். மணிவக்காரன் தெரிந்ததற்கு. விட்டியுடன் காங்குத்ததான் தாங்கி தாங்கு போகவது வேண்டும். என்னையும் அங்கிருந்து எடுத்துப் போவது எனில்லை. இந்தநாள் தான் பூட்டித் திறப்பதோடு வந்த இருட்டில் இப்போது தாங்கு வரப் போகிறேன்? என்முகம் இருந்த மூலம் மோத்தம் ஐம்பதுக்கும் குறைவு.

உதவியை மட்டும் தனி மூலம் இருந்திருந்த தான் இருப்பில் போய்க் காரியம் மருத்துக் கொண்டு கொண்டு இருப்பேன். உதவியை ஒரு பெண் அளித்தே. அவன் உதவியை ஒன்றையும் திறந்த போதுமூலம் என்முகம் அந்த மட்டுமே ஒளியில் உடல் உதவியை.

"உம். காங்குத்ததான்!" என் உதவியை திறந்துகொண்டேன்.

"தொகு இருந்த ஒரு அருவிக் உதவியை காங்குத்ததான். நீங்கள் அங்கே தங்கியால், காரியம் 'கொட்டாவி' வருவார். உதவியுடன் வேண்டிய உதவியைக் கொண்டு தருவார்!" என்று.

அவர்கள் அந்த அருவிகளைப் போலார்கள். அங்கே உடல் மட்டுமே மருதாசலம் காரியம் மாட்டித் திறந்திருக்கிறேன். அருவிகளை இருந்தவர்களை.

மருதாசலம் திரைத்திரை மருத்து இரண்டு திறக்கவந்தேன். அருவிகளைத் தாங்கி. என்முகம் மாட்டித் திறந்திருந்தேன்.

"என்முகம் வேண்டிய? முடிந்த தன்முகம்?" என்று எடுத்துக்கொண்டேன்.

"இல்லை... ஒன்றுக்கு வேண்டிய. என்முகம் ஒரு புகுக்கம். அவன் மட்டும் அங்கே மருத்துக் கொண்டுக்கொண்டேன்... தான் இப்படி இந்த அருவியை..."

"இம்மே!" என்று கொண்டு தான் மீளும் மருத்துக் கொண்டு போகவந்தேன் இருந்ததும் போகத்தக்க கொண்டு.

"என்முகம் காங்கு! இந்தப் புகுக்கத்தில் இப்படி உதவியையும் போட்டிருக்க கொண்டு வேண்டுமே போகவந்தேன் போகத்திறந்திருக்கிறேன்! என்முகம் காங்கு... தான் உதவியை அருவிகளையும் தெரியவந்த விளக்கிடுவது!" என்று அவர்.

பேரணிப்" ஆடைகளுக்கும் வஸந்தகாலத்திற்கும்
ஒருகித சம்பந்தமும் இல்வென நீங்கள் கினைத்தால்
அது "பேரணி" ஆடைகளை வெருவாக விரும்புனோருக்கு
பெருத்த ஆச்சரியத்தைத்தான் அளிக்கும்.

பேரணி ரேபர்டின்
மனதா வெருவாகி வருவது
ததாள்- ரூ10 ரூட்.
ததாள்- கீர்பு- ரூ10 ரூட்.
பேரணி ரூ10 ரூட்.
ததாள்- கீர்பு ரேபர்டின் உள்
பேரணி புடவையே.
பேரணி புடவையே ததாள்
பேரணி வஸந்தகாலத்தின்
ததாள் வெருவாகி வரும் இரூப்
ததாள் ததாள் ததாள்.

பு. பார்ப்பு
ததாள் ததாள் ததாள்.

ததாள் ததாள் ததாள், ததாள் ததாள், ததாள் 400012

ததாள் ததாள்.

ததாள் G. I, ததாள், 187, ததாள் ததாள் ததாள், ததாள்-1
ததாள் KN, ததாள், 101, ததாள் ததாள் ததாள், ததாள்-1
ததாள் ததாள் ததாள் ததாள், ததாள், ததாள், ததாள்-2

செலத் இரத்திய கிளப் (Regd.)

ஆ. ந. வீ. சி.

தடிகர் மனோகர் மற்றும்
கோவைத் தியேட்டர்ஸ் ஸ்டாக் குழுவினர்
உதவி செய்து

உதவி நிதிக்காக : தமிழ் நாட்டின் பிரபல
மேளாக்களை, கலாநாயகர்களை முதலில்
உதவி செய்து

விருவாரத்திற்கு
தேவாரத்திற்கு
சாஸ்திரம் சபதம்
துரோகிணி
கூர்பதமணி

(1973 நவம்பர் 10-11 தேதி முதல் 14-15 தேதி வரை)
புது தில்லி, கோடி கன்டெய், DTEL
கிளக் கிளப்பினதில் தலைமையேற்பு

தகவல் கீழ்க்கண்டிருக்கிறது :

காலம்	தகவல்	1973	1974
இரண்டாம் அக்டோபர் (14-15)	ரூ. 4/-	ரூ. 15/-	
மூன்றாம் அக்டோபர்	ரூ. 10/-	ரூ. 40/-	
மேலும்	ரூ. 13/-	ரூ. 60/-	
மேலும்	ரூ. 22/-	ரூ. 100/-	

மேலும் : 45095

கோவைத் தியேட்டர்ஸ்

கோகுலம்

(மாதம் திருமுறை)

தமிழ் பிரதி 40 காசு

சத்தா விவரம் :

உதவி நாடு :

ஆண்டுச் சத்தா : ரூ. 10/-

ஆறு மாதம் : ரூ. 5/-

இவ்வகை :

ஆண்டுச் சத்தா : ரூ. 15/-

(இவ்வகை தவிர்ப்பது)

இதே நாடுகள் :

ஆண்டுச் சத்தா : ரூ. 25/-

0

மாதோஜி, 'கோகுலம்'

கல்யாண பூங்கா, சென்னை - 600031

உடல்வலி

உடல்வலி தடுப்பதற்கு

AMRUTANJALI

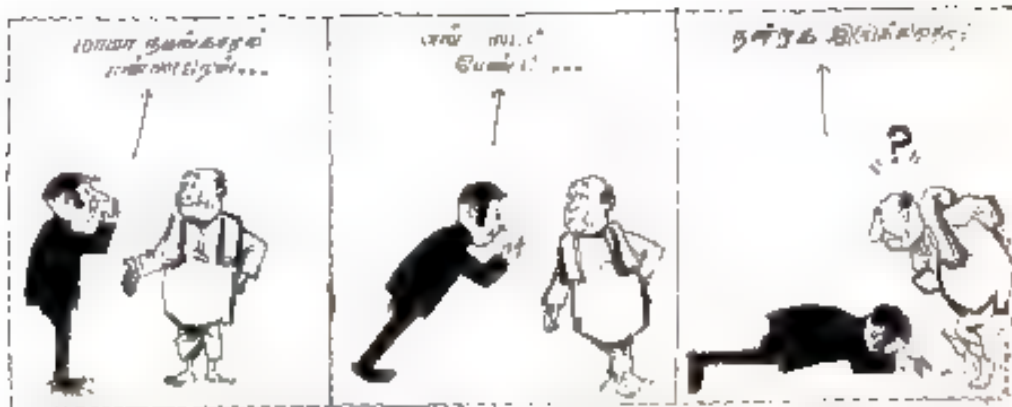
அமிர்தாஞ்சனம்

தலைவலி, ஜலதோஷம் மற்றும் வலிகளுக்கு கம்பகமான நிவாரணி

அமிர்தாஞ்சனம் உடல்வலி, தலைவலி, தசைவலி, கழுத்து, ஜலதோஷம்
இவற்றிலிருந்து உடனடியாக குணமளிக்கிறது. அமிர்தாஞ்சனம் தடவியதும்
வலி மறைகிறது. பரிகாரங்கள், சிக்கனமான ஜாடிசன், மற்றும் மலிவு விலை
உடனடியாக குணமளிக்கிறது.

அமிர்தாஞ்சனம் - மட்டுமல்லாமல் மருந்துகளின் மூலம் மருந்துகளை

அமிர்தாஞ்சனம் தடுக்கிறது.

எனக்கு விபரீதமாகிறது. சொல்லப் போனால் விடுவதுவென்று கூற்று விளையு. "எனக்குச் சட்டை போட்டுக் கொண்டு தங்கித்தான் பழக்கம்!" என்றுதான் எரிச்சலுடன். மேலே பெண்கள் மறு பக்கம் திரும்பிப் படுத்து உறங்கிப் போனார்கள்.

மீண்டும் வாயிற் கதவை வாரோ தட்டி. ஸ்ரீராம், திருக்கிட்டு விழித்தான்.

தங்கு விறகுவிட்டது. அதையில் என்னுடன் படுத்து இருந்தவர்களைக் காணவில்லை. உன் அறையும் திறந்து விடத்தது. அங்கேயும் அவர்கள் இல்லை.

வாயிற் கதவைத் திறந்தேன். மருதாசலம் தான் காப்பி பிளாக்குடன் திணிந்திருந்தார். "கடமாத் தாங்கினீர்களா, ஸார்!" என்று கேட்டுவிட்டு என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.

எனக்கு ஒரே குழப்பம். வந்தவர்கள் எங்கே போயிருப்பார்கள்? வெளியே போயிருந்தால் வாயிற் கதவை எப்படி உட்புறம் அவர்கள் தாவிட்டிருக்க முடியும்?

"என்ன அப்படியும் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் மருதாசலம். நான் இரவு வந்து போனவர்களைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

மருதாசலத்தின் முகத்தில் பெரும் திடுக்கிட்டு. அவர் உடல் நடுங்கியது.

"ஐயோ... ஐயோ... நீங்கள் பிழைத்தது பூர்வ ஜன்ம புண்ணியம். உங்கள் வீட்டுக்காரியின் தாவி பாக்ஷியம். வந்தது மறுபடியும் இல்லை... இங்கே எத்தன் இரண்டு காத்திருக்க... என்னுள்."

"என்ன சொல்கிறீர்கள், பெரியவரே!" என்று திருக்கிட்டுக் கேட்டேன்.

"ஆமாங்க, நயி! இந்த வீட்டைக் கட்டியவர்கள் இங்கே தங்கியிருக்கிறீர்கள். மெட்ராஸ் பங்களாவினோடும் இருப்பாங்க. இங்கே ஒரு காவல்காரன் மட்டும்தான் உண்டு. கண்ணுரேமனு ஒருத்தன் காவலுக்கு இருந்தான். நல்ல ஸைலன்ஸ். ஆனால் குடிப் பழக்கம் உண்டு. ஒரு நாள் ராத்திரி ஒரு ஆண் பிள்ளையும் பெண் பிள்ளையுமா அவர்களைக் காசி திண்ணை போக்கித்து இங்கே வந்தாங்க. இப்பே கேட்டாங்க, கண்ணுரேமனு சரி என்று இடம் கொடுத்தான். அந்தப் பெண்ணின் அழகு-இரவில் தனிமை - எல்லாம் கண்ணுரேமனு தான்

நிகழ்கவாக்கிவிட்டது. அவன்விட்டது நல்ல படி நடந்துவிட்டான். தருக்க வந்த அவன் புதுவிதம் ஒரே போடு - திரித்துவிட்டான். எல்லாம் அவன் போதையில் இருந்த போது தான். தந்தது. காணியில் அவன் கண் விழித்துப் பார்த்த போது அந்தப் பெண் அந்த அறையிலே தொங்கிவிட்டிருந்தா..."

"தெய்வமாகா?" என்றுதான் தான் கண்ணுரேமனுப் போய்.

"மெய்தானா... ராத்திரியே கொங்கு ஐயுறுதான் திரிச்சான். ஆறு நீங்க அதுத்துப்போய் வந்திருக்கீங்க... களித்துப் போய்! அங்கே இருந்திருக்க... நான் ஒரு பிழைகள் இப்பேர் விடிக் கூடாதுன்னு போனேன்..."

முகம் கறுத்தித் கொண்டு காப்பி அருந்தும் போதுகூட என் முகத்தில் தெனியவில்லை.

"எத்தனை துல்லியமாகப் பேசினான்! 'புழுக்கெலாங் இருக்கிறது. சட்டை கைகள் கழற்றுங்கள்' என்றுகூடச் சொன்னான்!"

"சட்டை கைகள் கழற்றுச் சொல்லிவதா? நான் வேலை... நீங்க அதைச் சொல்லிங்க... கழற்றியிருக்கீங்கன்னு தெளிவென ஒரு போடு. சான் அடிச்ச ரத்தத்தை உறிஞ்ச இருக்கும். இது கவரக்கும் இப்படி ரெண்டு பேர் மாண்டு போயிருக்காங்க... யாரும் இங்கே ராத்திரி தங்கினது இல்லை..."

"எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நான் ஏதோ கணவரன் கண்டிருக்க வேண்டும். சட்டை மேல் அடித்தான் தெளிவிய படாதோ?"

குனிந்து என் சட்டையைக் கவனித்தேன். இரவில் சரிபாக்கக் கவனிக்கவில்லை. ராஜ்க் கரி திட்டுத் திட்டாகப் படர்ந்திருந்தது. கழற்றித் தொங்கக் வேண்டும் என்று என்னினேன். சட்டைப் ஸ்பைல் தட்டுப்பட்டு, கைத் துறாவி வெளியில் எடுத்தேன்.

காப்பி போன இடங்களின் நடுவேயிருந்த செத்லொண்டனன் விபூதிப் பிரசாதம் அது. தான் புறப்படுற போது செங்கமலம் கொடுத்தது. என் உடலெல்லாம் சிளிர்ந்தது.

தேவீட்டுக் கொண்டிருந்த என் உடல்கூடச் சிளிர்ந்தது. டாக்டர் தீண்ட கொட்டாவி விட்டார். செட்டியார் எழுந்தார். "கடை கைப் பூட்ட வேண்டும். நான் கரட்டுமா?" என்று விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

தான் இன்ஸ்பெக்டர் சிவதாஸ் மூத்தவர்ப் பார்த்தேன். "கேட்டுவார் சொன்னதை நிகழ் தப்பிவிடுவாரா?" என்று கேட்டேன். "உண்மை அதுவல்ல என்று சொல்லத் தெரிந்தேன். இன்னார் எப்படி நம்ப முடியும்?" என்று கேட்டார் அவர்.

நாயகன் திரித்து உட்கார்ந்தோம்.
“செட்டியார் சொந்தம் முதலான
விடம் கவனம் கொள்ளு. அவர் அந்த
விடத்தைக் குறைந்த விலைக்குத் தன்விட்ட
டார். வாயிலெவர் முருகாசெய்தான். என்
னாம் அவர் நடத்திக் காட்டிய நாடகம்தான்.
அந்த விட்டுக்குக் கொள்வியுற வழி உண்டு.
அதன் வழியாக வந்தவர்களை வெளியேற்றிய
புறம் அவர் தான்.”

“அந்த வீட்டில் மேல் அத்தியை மோதலா?”
என்று கேட்டார் டாக்டர்.

“இருக்காதா?... பூட்டிக் கிடந்த அந்த விடு அங்குமைய என்ன தோட்டு அச்சம்கூடும் பெரிதாய் எத்தனை உபயோகமாக இருந்தது? நாங்கள் அங்கரைப் பிடித்த போதுதான் எங்காரி தெரிய வந்தது!” என்று இவன் பெருக.

“தானாகவே செட்டிவாசியும் இதைச் சொல்லி அங்கு குடிப் போனும் போகணும் என்றாக வேண்டும்” என்று சொல்லி வந்தார். தானாகவே செட்டிவாசியும் இதைச் சொல்லி அங்கு குடிப் போனும் போகணும் என்றாக வேண்டும்” என்று சொல்லி வந்தார்.

“மேலும், எம். பி.” என்னுள் சிவதாஸ்,
“இந்தக் காலத்தில் செட்டியாரி போல்
தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் தேர்தலு
கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் மனத்தில்
உள்ள நம்பிக்கையை நான் சூங்கல் போல்
உம் பி” என்னுள்.

எங்களுக்குத் தகுந்த சான்றுகளைத் தரவேண்டும்.

உறுப்பினர் விழா

முன்னாள் முதலமைச்சர் நெடும. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற பிரச்சனை மீது 16-10-72 அன்று டீன் சென்னை ராஜிவ் காந்தி கட்டிடம் கைநிழை நடத்தினார். பதிலே அவர்கள் நெடும. பக. பழைய தலைமை கமிட்டியை நியமித்தார்கள் என்பது உண்மை. அது பற்றி அவர் பதிலளித்தார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம், அம்பலமலை, குடும்பத்தேவியார் தெரு. கெளரி நாயகம். 2011 மாதம் செப்டம்பர் 15-ஆம் தேதி. 9. ஆ. ம. ச. சிவசாமிநாயகம். ம. ப. சிவசாமிநாயகம் குடும்பத்தேவியார் தெரு.

John Wiley & Sons

[illegible]

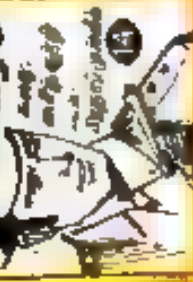
Senior Counselor

1941-ம் ஆண்டிலேயே பரமசிவ
மெத்த சிவபிரகாசர் ஐயங்கு இன்
டிரிபிள் மாதிரிக்கு அது உண்டி
யது என்றுதான் அப்பா அறிந்தது. அப்பா
சித்தார்த்தன் உதய (NARS) தேசிக
விண்ணொளிர் பரமசிவ பரிசுவர சித்
தானார் ஆசிரமம்-லேயே பதினாறு வரு
ஷங்கள் பூத்திருக்கிறது என்று

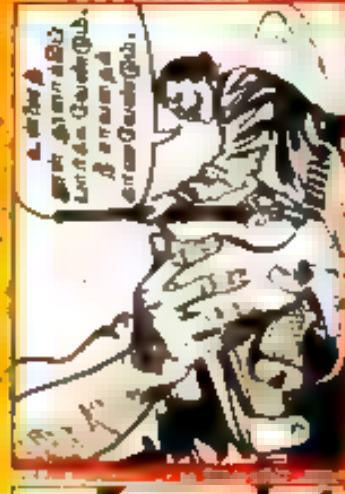

விழைந்ததும் அமைதியற்றதும்
 இருந்தன. தென்மேல் பிடிமுகம் 107.50
 108.00-க்குள் வரவே இதுதான் குறைந்தது.
 விழுந்தது. அதற்குப் பின்னர் பிடிமுகம்
 சென்றது. அடுத்துத் தென்மேல் 107.50-க்குள்
 வரவே இதுதான் குறைந்தது.
 தன்னைச் சென்றது. பின்னர் பிடிமுகம்
 அடுத்துவந்தது. இதுதான் குறைந்தது. அதன்
 பின்னர் தென்மேல் 107.50-க்குள் வரவே இதுதான்
 குறைந்தது.

இன்ஸ்பெக்டர் —விக்ரம்

சரீராவாடாபுல கத்தி காக்கிங்கை விசாரம் காக்கியுள்ளே.

(முத்திரம்)

நிறுவனங்கள், இந்த நிலையில் காத்திருப்பது நல்லது என்று கனகசுந்தர் தெரிபும். இனிமேல் காத்தும் பயனில்லை என்று கனகசுந்தர் தெரிபும் பொது நான் சொன்னுவிடுறேன்."

அவனிடம் காணப்பட்ட மனநிலைத்தை அவனிடம் எண்ணியதுபோல் அவனின் கவனிப்பைத் தவிர்த்தான். அவன் தயாராகத்தான் இருக்கச் செய்தான். மறுபடியும், நோயாளிகளைத் தேற்ற அவன் கூறி வந்த ஆறுதல் மொழி களைப் பற்றி எண்ணிச் சொல்வது நன்மைக்கு ஏதாவது வேண்டியிருந்தால் காட்டிக் கொள்ளாமல் இவ்வொழி பேசுவதானால்.

தொண்டி போரில் ஒரு முதியவியின் முகம்திரை.
மீழ்ப்புர துள்ளி அவசீடம் சென்றான். அவ

தரும சொந்தத் துயரம் பற்றி விட்டது. அவன் கண்ணின் உதிராகம் மீண்டும் உதித்தது. ஆனால் வரங்குல் வேறு ஒருவரும் அவன் துயரத்தை அறிந்தவர்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு என்னை வேறு ஓர் வார்டுக்கு மாற்றினார்கள். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகுதான் திரும்பவும் என்னைப் பரிசீலனை நடவடிக்கை வார்டுக்கே வந்து சென்றது. பல நேரங்களின் சென்று விட்டதால், பிற நேரங்களின் பவர் வந்திருந்தனர். என் பற்றினதற்கு அடுத்த பற்றினதற்கு எவ்விதப் பட்ட அட்டிஷன் போடப்பட்டது. ஓர் உருவம் கிடந்தது. அது ஒரு பாலிசு சிப்பாயின் உருவம். அவன் மார்பின் நடுமூலம் எரிந்து போயிருந்தது. தலைமீறி, இரத்தம், கருமம் எல்லாம் கருவிவிட்டிருந்தது. கரிய மூக்குக் கொண்டுகள் துருத்திக் கொண்டு நின்றன. கண்ணுடி வழியாக ஒளி பாலது. கண்ணின் கருமப்பிழின் கட்டின் துணி படாமல் கண்ணுடி காப்பாற்றியது. காலப் புறம் மட்டும் துவாரம் விடப்பட்டிருந்தது. அதன் வழி பாசத்தால் அவன் உணர்ச்சிக்குத் தடையாகும் கொத்தின் வேகமின்றது. நேரம் அவன் போராடிக் கொண்டிருந்தான்.

தேவதாஸ் கவிதா

Fleet

ரீ-ஃபில்

* மழுமழுப்பாக

எழுதுவது

* சுத்தமாக

எழுதுவது

* நீடித்து

உழைப்பது

Creative Unit-837-Tam.

வாட்டுமல்
இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்

9-9ஏ, எஸ். பாட்கர் மார்க்,
பம்பாய்-400 036

1898

முதல் பிரசுரிக் பெற்றது

மண்டி உருபாபாஸார்லுமின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்கியத்திற்கும்
பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

ரோவெட் லிமிடெட் - சென்னை-47

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

ஹெடன்ஸா

களிம்பு

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்;

—ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

Benson-2141 TAM

நவ யுக மிர்ராபோ ரானி

நீங்களும் மிர்ராபோ ரானியாகத்
திகழ வேண்டுமா? உங்களுக்காகவே
மிர்ராபோ :புல் வாயில் புடவைகள்.
2 120 x 2 120. வாஷ் ஆன் வேர்.

இதர தயாரிப்புகள் :

ஸ்டேலாங்கர்,
ஸ்ட்ரேஞ்சர் ஷர்ட்டிங்குகள்,
எலகன்ஸா சூட்டிங், லவ்லின் ஷர்ட்டிங்,
சில்வர் ஹன், சில்வர்திங் வேஷ்டிகள்,
மல், காடா.

தி கோயம்பத்தூர்

காட்டன் மில்ஸ் லிமிடெட்

மார்க்கெட் செய்பவர்கள் :

வெங்கடேஷ் வஸ்திராலயா

மிர்ராபோ

:புல் வாயில் புடவைகள்

ADVVA-CEPH-133 A

இள கங்கைப் பருவம்,
முழுமை உருவம்

பெற்றுத் திகழ மிர்ராபோ

30. அந்தக் கவிது கோளம்!

இவ் வட்டியு முடி. கிழக்கு. பாக் பழம் ஆகிய வற்றைக் கொண்டு வந்து மெல்லியச் செல் வைத்தான் மனோகரி.

அவற்றைப் பார்த்த சேதுபதி, "என் னம்மா இது. சாயிபாக்கன் சாய்பிடறது களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறே?" என்று சிரித்தவாறு கேட்டார்.

"உங்களுக்கு இந்த உணவுதான் சொம்பப் பிடிக்கும்னு அம்மா சொன் றாங்க." என்றுள் மனோகரி புன்னை யுடன்.

"அதெல்லாம் அந்தக் காளம் குழந்தை!"

"இப்போ உனக்கு எது பிடிக்கும்?" என்று பரிவுடன் வினவினார் வேதமூர்த்தி. "கொதுமை மிராட்டி, சோள அடை ரெப்பைக் கனி, சிக்கன் ரோஸ்ட், மட்டன் சிபிரை, பாய்லு முட்டை!"

அவர் வினையாட்டுக்குத்தான் இப் படிச் சொல்கிறாக்கும் என்று நினைத்த மனோகரி சிரித்துக் கொண்டே அங் கிருந்து போய்விட்டான். சேதுபதி வேண்டி வெறுப்புடன் இரண்டு வார்த்தைப் பழக்களை உரித்துப் போட்டுக் கொண்டு பாம்புப் பருகினார். உடனே ஏதோ ஒன்றை அவசரமாக நினைத்துக் கொண்டவர் போல் தமது தீப்பா ஜெபி யிலிருந்து கிரெட் பாக்ஸெட்டையும் தீப்பெட்டியையும் எடுத்தவாறு, "நீ இப்போ சிகரெட் குடிக்கிறது உண்டா வேது?" என்று கேட்டார்.

"இங்கு" என்பது போல் மெல்லத் தலையாட்டினார் வேதமூர்த்தி. "முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னாலே நான் இரு வரும் திருச்சி ஜெயிலில் இருந்தபோது என்னைச் சிகரெட் பிடிக்க வேண்டாமென்று சொல்லிக் காந்தியியின் பேரால் சத் தியம் வாங்கினோம், ஞாபகமிருக்குதா? அப்போ அந்தப் பழக்கத்தை விட்டது தான்; அதுக்கப்பறம் அதைத் தொட ராதே இங்கு."

"தான் இப்போ திறைய கிரெட் பிடிக்கிறேன் வேது! ஒரு நாளைக்கு முப்

ஜெகதீந்திரன்

பது கிரெட்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது!" என்று சொல்லிக் குறும்பாகச் சிரித்தார் சேதுபதி.

பதில் ஏதும் கூறாமல் மென்மையாக புரித் தார் வேதமூர்த்தி.

"இன்னொரு விஷயத்தையும் கேட்டுக் கொள்! நான் வெறிதீரும் பருக்கத் துக்கிட்டேன்."

"வெறி தீரா? அது என்ன?"

"தமிழக அரசின் ஆட்சித் துறைச் சொல்வகராதியை எடுத்துப் பாடி; தெரி யும்..."

"வேளும் சேது! இப்போ ஒன் லொரு மனுஷனையும் புரிஞ்சுகிற துக்கே - அவனை அர்த்தப்படுத்திக் கிற துக்கே - ஓரோர் அரசாதிதேவையப்பறது; அதுக்கே வாழ்நாளில் முக்காய்வாசி யைச் சொலிட வேண்டி யிருக்குது. அநோருடட இந்த 'பாட்டன்'யும் சேர்த்துக்க வேளும்னு நினைக்கிறேன்."

வேதமூர்த்தியின் "அடிவெட்டை"ப் புரிந்து கொண்டவர்போல் புன்னகை யுத்த சேதுபதி, "நீ ஏன் பிறத்தியானைப் புரிஞ்சுக்கப் பிரயத்தனப் படறே?" என்று கேள்யாகக் கேட்டார்.

"நான் வாழ வேண்டி யிருக்குதே!"

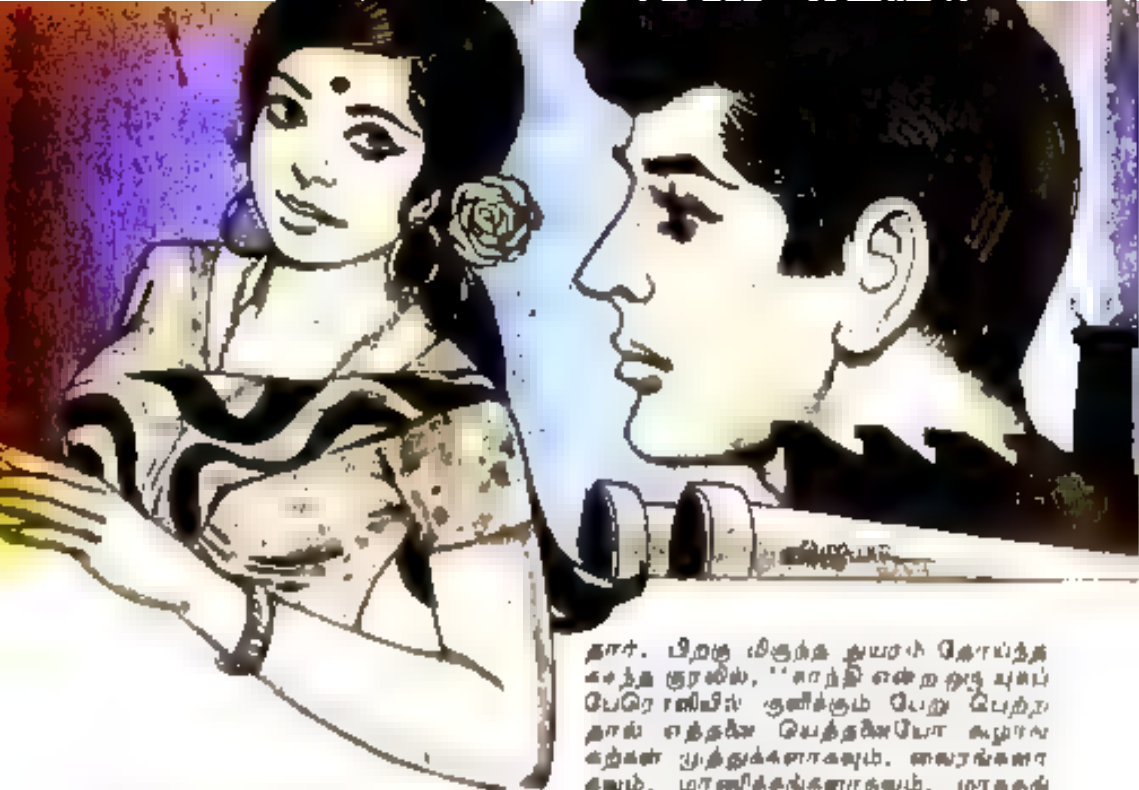
"வாஸ்தவம். முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கை அப்படித்தான் இருக்கும். இதில் ஆச்சரியப்பட ஒண்ணுமில்லை."

"என்னது இப்போ நீ வெறிதீர் பருகிவிட்டு வரவில்லையே!"

"அதெல்லாம் இங்கு! கத்தமாகத் தான் வந்திருக்கிறேன்."

"அதாவது அது அசத்தம்னு உனக்கே புரியுது!" என்று சொல்லிக் சிரித்த வேதமூர்த்தி, "நான் ஏன் பிறத் தியாளரப் புரிஞ்சுக்க முயற்சி பண் றென்னு கேட்கிறயா? உதாரணத்துக் குச் சொல்றேன். என் பெண்டாட்டி யைப் புரிஞ்சுக்கிட்டாததான் அவன் சமைக்கப் போடற உணவைப் பய மில்லாமல் சாப்பிட முடியும். இங் கையா?" என்று குத்தலாக.

"நீ ஏன் உன் பெண்டாட்டிதான் சமைக்கணும், அவந்தான் உனக்குப் பரிமாறணும்னு எதிர்பார்க்கிறே? நீயே சமைக்கிறது. நீயே எடுத்துப் போட்டுச் சாப்பிடறது! அது உன்னாலே முடிய வேன்னு சமைக்கிறவனை ஃபு! அவனைப் புரிஞ்சுக்க முயற்சி பண்ணுதே! அதாவது, அவன் சமைக்கப் போடப் பிறத் தவன், நீ சமைக்கியமா உட்கார்த்து சாப்பிடப் பிறத்தவன் என்விற பூர் ஞாவா மனப்பான்மையோடு - அவன் உனக்குச் சோற்றிலே விஷம் வைப் பாளா, வைக்க மாட்டாளா என்விற பயத்திள் - அவனைப் புரிஞ்சுக்க முய ளாதே என்விறேன்! ஆனால் முதலாளித் துவ சமூக அமைப்பில் வாழற எந்தத் தனி மனிதனிடமும் இம்மாதிரியான பயங்கள், இத்தனைப் போக்கெனக் கிறதற்கு ஆள் குயற்றிகள் - இருந்தி

கிட்டேதான் இருக்கும். இதைத்தான் நான் முன்னே சொன்னேன்."

"அப்படின்னா, முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு அழிந்த, சமதரிம சமுதாய அமைப்பு உண்டாகிடுச்சுன்னா, அதிலே எந்தத் தனிமனிதனுக்கும் இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் இருக்காதுன்னு சொல்றாயா?"

"இருக்கும். ஆனால் அதுகளுக்காக அப்போது கலாசாரப் புரட்சிக்கு ஒன்று ஆரம்பமாகும்."

"ஓ.... புரிஞ்சுக்கிட்டேன். புரிஞ்சுக் கிட்டேன்!"

"என்ன புரிஞ்சுக்கிட்டே?"

"நீ யாருய்றதை இப்போ நல்லாப் புரிஞ்சுக்கிட்டேன்."

"பார்த்திரா? அகராதி இல்லாமலே என்னை உனக்குப் புரிய வைக்கிட்டேன், பாரி! ஆனாலும் இப்போ நீ புரிஞ்சுக் கிட்டது என்னை இல்லை; இந்த நாட்டின் எதிர்கால மனிதன் ஒருத்தனைத் தான் இனம் கண்டுக்கிட்டே."

"ஓகோ! அந்த எதிர்கால மனிதன் எப்போயிருந்து வந்து குதிக்கப் போகிறானாம்?"

"துப்பாக்கி முனையிலிருந்து!" என்று ஒருவித ஆலோசனைமெச்சியுடன் எதிரே யிருந்த பிரம்பு மேனையை ஒக்கி ஒரு குத்துக் குத்தினார் சேதுபதி.

வேதமூர்த்தி சற்று நேரம் அமைதி யாக அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்

தார். பிறகு மிகுந்த துயரம் தொய்ந்த கைத் குரலில், "சாந்தி என்ற ஒரு யுகப் பேரொளியில் குனிக்கும் பெறு பெற்ற தால் எத்தனை செய்தனையோ சுழல வந்தன முதலுக்களாகவும், வைரங்களாகவும், மானிக்கங்களாகவும், மரகதங் களாகவும் மாற்றம் அடைந்ததை நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அவற் றில் சில, இவ்வூரில் அபூர்வமாகக் காணக் கிடைக்கக் கூடிய சந்திரகாந்தக் கற்களாக உருவாகி முனியுமிழ்ந்ததைப் புரி கண்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்திரகாந்தக் கல் இப்போது விஷத் தீயைக் கக்கும் பாய்க்கர கத்தகக் கவிதிக் கோளமாக உருமாற்றி விட்டிருப்பதை யும் காண்கிறேன். இதைவிடத் துர திரிஷ்டம் வேறென்ன இருக்கக் கூடும்?" என்றார் நீண்டதொரு பொருளுக்கிடம்.

சேதுபதி இதைக் கேட்டு அலட்சிய மாகச் சிரித்தார். "நல்லாப் பார்த்துக்கோ, வேது! ஆனால் இதற்காக நான் வெட்சப்படுவேன்னோ, வேதனைப்படு வேன்னோ மட்டும் கவனித்தும் கருதாதே!"

"இம்மாதிரி நீ ஏன் ஆனால் என்னை துக்குக் காரணத்தைப்பாவது நான் அறியலாமா?" என்று மென்மையான குரலில் வினவினார் வேதமூர்த்தி.

"தாம! காரணமா? அந்தச் சொல்ல ஆரம்பிச்சேன்னு என்னைவிட ரொம்பவும் மோசமான ஒரு கத்தகக் கவிதிக் கோளமாக நீ உருமாறி விடுவே, வேது!" என்றார் சேதுபதி சிரித்துக் கொண்டே. ஆனால் அவர் மூகம் நிமி ரெனக் கொபத்தால் சிலந்து பழுத்தது. தம்முன்னே கொதிக்கும் ஆவேசக் கண்க ளும், உணர்ச்சித் துடிப்பையும் அடக்கிக் கொள்ள முயல்பவர்போல், அப்படியும்

இப்படியுமாக நெளிந்து விட்டாள். —
 “காரணம் வேண்டுமாம் காரணம்” பம்
 னாண்டுகளாக அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த
 இந்தப் பாரதநாடு விடுதலை பெற
 வேண்டுமென்றிருக்காகத் தங்கள்
 உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் பணை
 மாக வைக்க வட்டிகோப விட்டம் ஏதாழ
 எளிய மக்கள் பாடுபட்டார்களே,
 அதெல்லாம் எதற்காக? எத்திரும்
 கிடைச்சதும், தங்கள் வாழ்வு மலர்த்
 துடும், கைபோதல்களெல்லாம் வந்து
 குவிவதும்; கொள்ளை கொள்ளையாக
 இன்பங்களை அனுபவிக்கலாம்னு அவங்க
 நினைக்காங்களா? எதிர்பார்த்தாங்களா?
 இவ்வீ. வேறே எதற்காக அத்தனை
 பாடும் பட்டாங்க? தங்கள் கைமுறைக்
 குப் பின்னால் சுரப்போகிற ஒரு புதிய
 தலைமுறைக்காகத்தான் அவ்வளவு தியா
 கங்களையும் அவங்க செய்தாங்க! தங்களு
 டைய அன்புச் செயலங்கள், அருமைப்
 பின்னங்கள், இந்தச் சுதந்திர மண்ணிலே
 பரி பட்டினி இல்லாமல், வறுமைக்கு
 இரைவாகாமல், மானத்தோடு, மரீ
 யாதையோடு, கண்ணிலத்தோடு வாழ
 னும்னு நினைக்க, வாழ்வாங்கண்ணு
 எதிர்பார்த்தே அவ்வளவு பாடுகளையும்
 பட்டாங்க. ஆனால் அந்த இனிய தலை
 முறை இன்னிக்கு இருக்கிற நிலைமை
 என்ன? தங்கள் அறிவின் உத்தமையும்
 உடலின் வலிமையையும் வழிச்சுக்
 கொட்டி, இந்த நாட்டை ஒரு பூயலாக
 சொர்க்கமாக்கத் துடிக்கவிட்டு இருக்
 கிற அந்த இளங் காலங்களின் கதி எப்
 படி இருக்குது? விடிந்தாகக் கிங்கிள்
 கக்கு வழி என்னென்ன ஏங்கி திற்கிருக்
 களை! இதுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன
 கிறதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி பண்ணு
 வேது! அப்பறம், தேத்திக்குச் சுதந்திர
 கார்த்தக் கல்லாய் இருந்தது இன்னிக்குக்

கந்தகக் கவிழ்க் கோணமாக ஏன் உரு
 வாக்கென்றிருக்குத் தன்னுடைய காரணம்
 புதித்கும்.”

“உன் அனலில் இல்லா விட்டாலும்
 ஓரளவாவது இதற்கான காரணங்கள்
 எனக்கும் தெரியும் சேது! ஆனால்....”

“ஆனால் என்ன? ஆண்டாண்டு
 காலம் நம்மை அடிமைப்படுத்தி வைச்
 சிருத்த வெள்ளைக்காரனிடமிருந்து விடு
 தலை வாங்குதலுக்காக அகிம்சை என்ற
 ஆயுதத்தை ஏந்திப் போராடி வெற்றி
 கண்டவங்களை ஒருவனான தான், சுதந்
 திர இத்தியானில் தொன்றியிருக்கும்
 இந்த இனம் தலைமுறையின் வாழ்க்
 கைப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காண
 முட்டும் வேடிக்குண்டையும் துப்பாக்கி
 வைபும் தூக்க தீவைக்கிறது ஏன் என்று
 கேட்கிறாயா?”

“ஆமாம்....”

“வெள்ளைக்காரன் நம்மை அடிமைப்
 படுத்தி வைச்சிருத்தாலும் அவன்விட்ட
 கொஞ்சம் மனச்சாட்சி இருந்தது;
 தியாயத்துக்கும், தர்மத்துக்கும், சுதந்
 திரத்துக்கும் ஓரளவாவது பயத்து மதிப்
 புக் கொடுக்கிறவனாக இருந்தான். அத
 னால் காத்தி என்விற ஒரு மகா கத்தி

வழக்கிய அபிமான எங்கிற ஆயுதத் தைக் காட்டி அபிமானப் பணியை வைக்க தம்மாய் முடிஞ்சது. அவனும் அந்த ஓக் கட்டுப்பட்டுத் தைத்திரத்தைத் தாக் திக் கொடுத்துவிட்டுக் கப்பலெறியுன். ஆனும் தாம் அப்படி வாகனிக் கொடுத்த தைத்திரத்தாலே தம்மை வாய் வைத் திடுவென்று வந்து உட்கார்த்திருக்கிற உள் ளுர்க் கும்பல், மனச்சாட்டுசெய்து திவொர் தன்மை வினைத்து செட்டுதோ தியாயம், தன்மை, தந்திரம், எம்மை இத்தக் கும்ப லுக்குக் கிள்ளுக்கொரபாக இருக்குதோ இப்படியப்பட்ட தாக்காரக் கும்பல்கிட் டப் போய் அபிமானப் பேச முடியுமா? அந்தப் பாதை அதுக்குப் புரிவா? புரி வாது. ஏன்? தமக்கு முன்னு. அது அபிமானம். அபிமானத்து கப்பாடு போட்டு. அதையே ஒரு வெடயமாகத் தி அறிவே ஒளித்துக்குதோ இத்த அயோக் திவக் கும்பல்க் கோத்திர ஒய்வொருத் தனும் தன்னை அபிமானவாதினும் பதற தைத்திரகிலும். கொஞ்சம் ஏமாந்தாய் தன்னையே காத்திரிக் மறுபிறப்பினும் உட்க் உசாமல் மார் தட்டிச் சொய்க்கி் கொக்கிரன் இம்மாதிரி எத்தியத் தையே 'கயமா' பண்ணிக் காப்பிட்டுக் கிட்டிருக்கிற இத்தக் கும்பல் கிட்டப் போய் என்னைக் காத்திரிக் போராட்டம் நடத்தக் கொத்தவா? அன்னிக் குக் காத்திரவாதிவாய் இருத்த ஒருத்கன் இன்னிக் குக் தன்னைக் காத்திரவாதினும் சொன்னுன்னு அவன் காத்திரத்தின் போராக் காசு அடிச்சவனுக்கத்தான் இருப் பாண். அப்படி அடிச்சக் கோத்திர காசக் குப் பாதுகாப்பாகவே காத்திரத்தை ஒரு கவசம் ஆக்கிக்கிருன். காத்திரத்தின் போராக் காசை மட்டுமல்ல; வேறு எதை யுமே கவசமில்லம் நினைக்காத ஒய்வொரு காத்திரவாதியும் இப்போ என்னைப் போய்தான் இடுக்கிருன், இருப்பான்."

"சரி; உன்னுடைய இந்த வாதம் தியாயம் எவ்நே வைத்துக் கொண் வேண்டும். ஆனும் இதற்காக, திவப் புரட்சி எவ்நிற பேரிக் விவசாயிகளையும் வேலைசெய்க்கை எவ்நிற பேரிக் படிச்ச வாகியர்களையும் துண்டி கிட்டி தாட் டுவே கொளியும், கொள்கியும், தத் தக் செய்து கிட்டாய் மட்டும என் னாய் பிரச்சினையும் தீர்த்து விடுமா? தீர்த்து போகும்னு த் தம்பறவா?"

தேவபதி அவரைப் பங்கரமரக் கிழித்துப் பார்த்து கிட்டி அடித் தொண்டலிக் கரகரத்தார்: "தீரக் கிடைக் திருமோ, தீராதோ, எவ் களுக்கு அமைப் பத்தி அக்கதை இம்மை. ஆனும் ஒன்றை மட்டும் தாய்கன் உறுதி யாக் தப்பிரும். அது என்னவென்று, துதி வேதியும் மத வேதியும் தன்னை

வேதிய கட்டம் ஒரு பக்கம், கட்டிவேதி பிடித்த எத்திரப்பாறக் கட்டம் இன் னொரு பக்கம், வாய்மையில் எத்திரப் கோவணிகம் பேசும் திசுபுறாநென் கிட் டம் இன்னொரு பக்கம் - ஆக இப்படிச் சொத்த ஒரு முக்கட்டுக் கும்பல். இத்த தாட்டின் பத கோடி மக்களுடைய வாகனகையையும் ஏன்டித் குதர யாழிக் கொழுத்துக்கிட்டி இருக்குது. அப்படிக் கொழுத்துக்கிட்டே அது தன் னைக் காப்பாற்றிக் கொக்கிரத்துக்காச ஏதேதோ உத்திகனைக் கையாண்டு திவத் திவம் பத மாயாதான் கித்தகனை நடத்திக் காட்டி வகுது தன்னை எதிர் காத்திரப் பத்திய நெய்க்கையை இடுக்குகிட்ட ஒய்வொரு வேதிய வாகக் குப் தைக்கிரிய உரிமையையும் உடமை கையையும் மறந்து, அத்த தாக்காரக் கும் பல் காட்டும் குதர கித்தகனைக் கையகம், ஓர்க்கத் திவாதி அன் பக் மாயக் காத்திரக்கிட்டே வகுது. அதா வது, ஏமாற்றப்படும்க் கும்பல் ஏமாற்றி னிற கும்பலுக்கு தாய்ரா தட்டி கத்தி யா அமைச்சிட்டது. எனவே, ஏமாற்றுகிறவனை உதைப்பதற்கு முன் ளும் ஏமாற்றுகிறவனை உதைக்க வேண் டும். இத்தசெய்க்கை உத்தெடுத்தத் தாக் ஆர்த்துக்கு ழுன்னு, கட்டத் துக்கு கொண்டு எவ்நிற கைக்கிவாவது மாகம், திராஷம், குடு, சொரணியுன்னை விஷப் பாம்புகளை உருவாக்கி தாட் டுவே உவை கிட்டி விரோம். உன் ழுனைப் பாதையுடிக் கொக்கிரனுக்கு, இதுகளுக்குப் போர் உத்தக் கவினுக் கொண்கன்! இம்மாதிரி சிவ விஷப் பாம்புகள் இருக்குது எவ்நிற பாத் தி ழுவாவது அக்க எத்திக் கும்பல் கொஞ் சை நிதாசப்பட்டு தெருகிக் கை வைச் சப் பார்த்து நடக்காதா எவ்நிற தப் பாதை; இதைத் தவிர இப்போ என் களுக்கு வேதிர எத்த தோக்கிரன் இம்மை. புத்தி இருந்தும் முட்டாக்கொண்க வாய் த திக் கைம் காணுகிற - அபிவி இருந்தும் அபிமானமக் கதைப்பிக் குளிர் காத்திர - ஒரு நாட்டின் மக்களிடையே புரட்சி வைத் தொற்றுப்பது அவ்வளவு இவெளிக் கைப்பது எக்களுக்குத் தீக்கியும்."

பேச்சை திறத்திக் கிட்டி உட்கெ வென்று சிரித்த தேவபதி பிண்டும் கொண்கு! "இப்படி, கெய்க்கைம் கொஞ்மொகக் சிரித்தும் செய்க்பட்டும் வகுதிர எக்கனை தி வன்னுதறியித் தாட் டம் கொண்ட கும்பல் என்னும், தேச விரோத தீவ எத்திகன் என்னும் வெறு கையாணகப் பட்டி கட்டி கிடலாய், தைத்திரப் போராட்ட காவத்திக் கெட, கத்திய ஆடுக்கத்தை எதிர்க்க் வெறு

ஆடவர்களே! உங்கள் மனதைக் கவர வருகிறது

ஐரோப்பா முழுவதும்
பிரபலமான விமல் தரும்
டெக்ஸ்லீன்

இதை அணிவதால் நீங்கள்
எப்போதும் விளக்குவீர்கள்.
டெக்ஸ்லீன் ஆவன் மற்றும்
நிட்டெட் கட்டெச்
குட்டிக்குகள் எங்கும்
எப்போதும் அணிவதில்
சிந்தாதவை— டெக்ஸ்லீன்
எப்போதும் நேரத்திற்குக்கும்
தனிச் சிறப்புகளும் சின்னம்.
விமல், இளையந்
புடவைகள், ஷர்ட்டுகள்
மற்றும் உடுப்பத்
துணிகளையும்
வழங்குகிறார்கள்.

எப்போதும் கவர்ச்சியான
துணிகளுக்காக...

100% டெக்ஸ்சைல்டு
பாலியெஸ்டர் குட்டிக்குகள்
ஆவன் மற்றும் நிட்டெட்
(கட்டெச்)

C. P. Adil-VK

Texlene

Vimal is registered trademark of
Reliance Textile Industries Pvt. Ltd. Ahmedabad.

FOUR AND A HALF MILLION PEOPLE READ THE WEEKLY...

...NATURALLY!

It is Asia's finest
illustrated magazine.

It gives you:

* **Current Topics.** The Weekly helps you to keep pace with tomorrow's lively comment on topical subjects - political, social, economic, cultural.

* **Communities.** The Weekly helps you know your neighbours - their origins, customs, rituals, their problems and their achievements.

* **General Features.** The latest in books, films, music, theatre, painting, short-stories, humour and satire, a fun-filled page for children, jokes - new and stale, your Fortune from the Stars, and loads of other interesting material.

All written by experts, yet lively and readable.

All illustrated by the finest photographers, artists and cartoonists of the country.

Make
the Illustrated
YOUR
Weekly Habit

The Illustrated **Weekly** of India

தூண்டுதலையும் துப்பாக்கியையும் மட்டுமே தம்பிய ஒரு கட்டி இருந்தது என்பது உனக்கு நினைவுக்குவராதா? மகாத்மா காந்தியின் சாதனைக் கொள்கையின் தம்பிக்கை எவ்வகை அயல்களையும் இப்படித்தான் அணித்துப் பழிக்கப் பழிக்கப் படுகிறது. ஆனால் இன்னிக்கோ அவர்களை வெல்லும் மாபெரும் தேசபக்த வீரர்கள் என்று தாடு கொண்டாடுது; சிலை வைக்கும்; சின்னம் எழுப்பது; தபால் தலை போடுது! ஒரு தேசத்து மக்களை அடிமைப்படுத்தி ஆள்கிறவன் மட்டும் தான் கொடியவனா? தன் சொந்த நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி வந்தெந்து வறுமையுழியில் தள்ளி வதைப்பத் செய்வவன் கொடியவன் இல்லையா? மண்ணுக்காகக் குண்டை எதிர்ப்பவன் தேசபக்தனா? மனித வயிற்றுக்காகத் துப்பாக்கியைத் தூக்குகிறவன் பங்கரவா? மனித குலத்தை நாங்கள் ஒரே கண்ணோட்டத்துடன் தான் பார்க்கிறோம். எங்கெங்கு மனித குலம் ஏமாற்றப் படுகிறதோ, ஏன்டப் படுகிறதோ, வந்திக்கப்படுகிறதோ, எகவிரப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் நாங்கள் தோன்றுவோம். அவற்றுக்குக் காரணமானவர்களை வெல்லாம் அழிப்போம். எங்களுக்குத் தேசபக்தி இரண்டாம் பட்சம்தான், மனித பக்தியே எங்களை உயிர் டக்க.

அடக்கமுறை

[illegible][illegible]

地址: 中国北京 100000 电话: 010-62582244

“அப்படியா?” என்று கேட்கும் குழம்புப் பன்மை எத்தனை கேதமார்த்தி:
“இங்கே என் விட்டித் உன் அருமை
மான் வந்த தனி வீடுகொடுவே, உன்
குத் தெரியுமா?” என்று தம்மை
விளக்கி அனுபவம்.

“தெரியுமே!” என்று எவ்வித
சுவாசமுமின்றி அமைதியாகப் பதி
விஜயதாசு சேதுபதி.

“தெரியுமா?” என்று விவரம் மிகுதி
சாஹிபு சற்று உதரக்கக் கேட்டுநிமித்த வேத
மூன்ற்தி உடனே நூர்தீத் தாழ்த்திக்
கொண்டு. “சாஹிபுத் தெரியும்?”
என்றார்.

“இவ் திணைக்களுக்கு, தான் தங்கி
யிருந்த விட்டின் கீழ்க் குடித்தனைக்
காரர்களைப் பார்க்கிறதற்காக அவன்
வந்திருந்தான்.”

மதில் வளர் ஓரம் துள்ளுவாய்
ஏழெட்டுத் தென்னை மரங்கள் நெடும்
வாய், நன்றாகவும் வளர்த்திருக்க. ஒரே
ஒரு மரம் மட்டும் கொண்கு மாண்கு
வளர்த்து முறுக்கித் கொண்டு மதில் வள
வையே இடித்துத் தவறி விடுவதுபோல்
சாத்திய நின்றொன்றுமுற்றது. அந்தக்
கொண்கு மரத்தையே வெறித்துப்
பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்த்திருத்த
யேதழைத்தி. "நல்ல பசும் பாசில்
எப்படியோ ஓர் உப்புக்கல் விழுந்து
விட்டது; அதனால் பாசும் நீரினும்
புரக்கி இதற்கு வானை, எதைக்
பிறக்கும் சொல்கிறது? பாசியோ, உப்
பையோ? அல்லது உப்பு விழக் காரண
மாண்கையோ? அந்தக் காரணம் எது?...
அது ஒன்றுபடவா?...'' என்று இப்படித்
தமக்குள் முணுமுணுத்து யேதனைப்
பெருமூச்சு விட்டவாறு, "இதெல்லாம்
இருக்கட்டும் சேது! இப்போ தம்
தொகுத்து விஷயத்துக்கு வருவோம்"
என்று கூறி திரிந்தார்.

“எனக்குென்று சொந்த விஷயங்கள் எதுவுமில்லை யேது? சொந்த பத்தங்களை வெல்லாம் இழந்து ரொம்பக் காலமாகி விட்டது!” என்று சொல்லி அவட்சிய மாகக் கிரித்தார் சேதுபதி.

"அவனை உனக்கு உட்பின் அடைபாளம் தெரிஞ்சுக்க முடிஞ்சதா?"

"முதலில் தெரியலே, பிறகு ஒருவாறு தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்."

"எப்படி?"

"அவனுடைய நலிபை ஒருத்தன் இருக்கிறான். பேர் திருமலை, இவனுக்கு கல்லூரியில் படிச்சவனும். அவனைத்தான் இவர் பார்க்க வந்திருந்தான். அந்தப் பின்னாலானாலானிடம் மெய்ல விசாரிச்சேன். அவனுக்கு தான்தான் நரகவின் அப்பா என்று தெரியலது. தானும் இது வரையில் சொல்லிக் கொள்ளலே. அவன் சொன்ன சில விவரங்களிலிருந்து இவர் என் மகன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்."

"உன்னை நரக பார்த்தானா?"

"பார்த்திருப்பான்."

"அடைபாளம் தெரியுமையா?"

"தெரிஞ்சிருக்க முடியலது. ஏன்னா, தான் விட்டை விட்டு வெளியேறின் போது அவனுக்கு ஆறேழு வயசுதான். என் போட்டோவைப் பார்த்திருப்பான். அதிலிருந்து இப்போ என்னை அடைபாளம் தெரிஞ்சுக்கிறது கஷ்டம்."

"வாஸ்தவம்" என்பதுபோல் தன் வாட்டிக் கொண்ட வேதமூர்த்தி. "இப்போ நீ அவனைப் பார்க்க விரும்பறயா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை!" என்று ஒருவித வெறுப்புடன் முறுமுறுத்தலாகச் சொப்பி.

"தேரில் பார்க்க விருப்பமில்லென்னாலும் தொண்டில் இருந்தாவது பார்க்கிறயா?"

"இப்போ அவன் இந்த வீட்டிலே இல்லைவென்று தெரியும். அதைத் தெரிஞ்சுக்கிட்டுத்தான் இங்கே வந்தேன்."

விப்பால் வாயடைத்துப் போன வேதமூர்த்தி. "இது எப்படி உனக்குத் தெரியும்?" என்று குழறிக் கேட்டார்.

"பூ! இது ஒரு பெரிய காரியமா?"

"ஏன் அவனை நீ பார்க்க மாட்டேய் கிறே?" என்று மீண்டும் துருவிலார் வேதமூர்த்தி.

"அவனுக்கும் அவனுடைய தாய்க்கும் தான் செத்தவனுக்கே கடைசிலரை இருந்து விடறதுன்னு முடிவு பண்ணிட்டேன். இதுக்குமேல் இதுபற்றி என்னை எதுவும் கேட்காதே!" என்று எங்கோ பார்த்தவாறு சொன்ன சேதுபதியின் வணக்க இலகாகக் கையின்.

இதனால் வேதமூர்த்தியின் மனமும் தைத்த தொதுதொதுத்தது. சந்தைக்குப் பின். "அப்பகன்னு இங்கே எதற்காக வந்தே? எக்கனாப் பார்க்க மாட்டோமோ?" என்று புன்முறுவலுடன் வினவிலார்.

"ஆமாம். வேது! அத்துடன் இன்னொரு காரணத்துக்காகவும் வந்தேன்."

வேதமூர்த்தி அவரைக் கூர்ந்து பார்த்தார்.

"என் மகன் புஷ்பகந்தி இப்போ உன்னுடைய வீட்டில்தானே இருக்கிறான்?" என்று ரொம்பச் சாதாரணமாகக் கேட்டார் சேதுபதி.

தாக்கி வார்ப் போட்டாற்போல் நியிர்த்த வேதமூர்த்தி. "அவனைப் பார்த்திருக்காததான் இங்கே வந்தாயா?" என்று அவசரமாக வினவிலார்.

"இல்லை."

"பின்னே?"

"அழைக்ககிட்டுப் போறதுக்காக!"

இந்த ஒரு பதிலிலிருந்து வேறு எதை வேதமூர்த்தி புரிந்து கொண்டவர் போல், "ஓகோ!" என்று மெய்ல இழுத்தார் வேதமூர்த்தி. "அந்தப் பாக் கியத்தம்மாண்டியிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் அண்டிருந்தபடி, கன்னிகா மட்டத்துக்குப் போய் உன் மகனை அழைக்ககிட்டு வந்தேன். இப்போ அவன் என் வீட்டிலிருக்கிறான்."

"சரிதான்" என்பது மாறில் மெய்வத்தையனைத்துக் கொண்டார் சேதுபதி.

"ஆனால் பாக் கியத்தம்மாளுக்கு நான் இன்னும் இந்த விவரத்தைத் தெரிவித்துக் கடிதம் எழுதலே. நான்கு எழுதிப் போடலாம்து இருக்கிறேன்" என்றார் வேதமூர்த்தி.

"வேண்டாம்."

"எதற்கு வேண்டாங்கிறே?"

"அவன் இப்போ மாவவரத்தில் இல்லை. மெட்ராசுக்கு வந்துவிட்டான். இங்கே வந்து ரெண்டு நாட்களாகுது." ஆச்சரிய மிகுதியிலும் மேலே ஏதும் கேட்கத் தோன்றாமல் அமைதியாகி விட்டார் வேதமூர்த்தி.

சேதுபதியே மீண்டும் பேச்சை ஆரம்பித்து. "அதனுல்தான் என் மகனை அவனிடம் அழைக்கப் போய் ஒப்படைக்கலாம்து இங்கே வந்தேன்" என்றார்.

"அப்பகன்னு நீ மெட்ராசுக்கு வந்து எவ்வளவு காலமாகுது?"

"கிட்டத்தட்ட ரெண்டு மாதம் இருக்கும்."

"இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வதுக்காவேதான் வந்தாயா?"

"இல்லை. இங்கே வந்த பிறகுதான் அந்த எண்ணம் தோணினது."

"சரி; அப்பறம்!"

"நாயையும் மகனையும் இந்த கணிய் குடி வைக்கப் பூனைக்கே தான் கிளம் பிப் போயிடறது என்பதிற நிபந்தனில் இருக்கிறேன்."

"எங்கே?"

"மன்னிச்சு, வேது! அதைச் சொல்றதுக்கிவ்வை." [தொடரும்]

மேலாதிக்கம் தவிர்ப்பு மொழிமேலாதிக்கம்.
பார்வையிலே பிரதானமான பார்வை உள் பார்வை - இப்பிரகடனமையதே திரையுலக லுள்ள ரசிகர்களும் மேல்கமரது புத்தத்திற்குத் திரைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சுதாந்தரபகன் - சுதாந்தரபகி இருக்கும்
கனகமகன். 99 குருடன் அங்குமிக்கத்
தலை. சுதாந்தரபகி சிவசுந்தர் மகன்.
இவ்வளவுதான் அந்த. ஆளுக படம் அரங்க
வர்களை மெய்நிலை அங்கு மிதிநறு.

[illegible]

குறிப்பு: இம் வரும் ஓம் சம்பந்தம் திரைப்படத்தின் பாய்லிஸ்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்த்தல் அல்லாதம் காண்பவர்களுக்கு அந்நேரத்தில் கொடுக்கப்படும் தகவல்கள் மனத்தளத்தில் இருக்கின்றன.

புலகி எழுந்தருளியிருக்கும் புலகி பாசுத
இருந்த சாஸ்திரமே மதத்து, விழுந்த
சாஸ்திரமே தாமி எடுக்கத் தாண்டிய

பயம் பிடிப்பு பிரமாணம் ! அதே போல்
இந்தக் குழந்தையின் உயிர் குழைந்த
தனித்து, பாய் பட்டி உடைத்ததாகக்
காட்டிவது திறமையான வரம்பற்றது
காட்டு.

ஆனால், 'பயனாக இல்லையென்ற பூத' நினைவுகளை மீட்டாடாமலே உயர்வாக சென்று இளைப்பாற்றத்தக்கவகையே, அதுதான் ரகசியம் மறந்திருக்கிறார் மருத்துவமகாபட்டி. ஊழலுடைய சித்தைக் கவனித்து 'மயிசித்த மனத்தாகத் திருவிருத்தம் ஊழல்தான்' என்று 'இளைஞர் படைகள்' 'நாங்கள்' ஆகிய நூல்கள் தவறாக இருக்கின்றன.

ஆய்வுகளில் படிம ஒன்று நிரந்தர முன்
நேரடியாக அமைந்தது எனாலும் உச்சநீர்
மட்ட தொழில் நுட்பங்கள் சந்தியில் குளமும்
ஆய்வுத்திட்டம் பற்றிய பரிசீலனை அமைந்த
து. (பக்கம் 1)

தமிழ் குடிமான் இருத்தாலும், மனத்திற்கு
நிறைவைத் தரும் போஷிற் றதாவது முயற்சி
தக்கதொரு முயற்சி, புதியதொரு முயற்சி.
என்றால் முதற்குறி நலந்தி! - டி. வி.

61' அக்காலின் பின்பு ஏகாம்பரத்திற்கு காட்ட எட்டமான உடல். மிகவும், கருகருவன வளர்த்திருந்தது. போலீஸ்கார ஜாகப் போவதைத் தவிர வேறு விதிபின்பு என்று அரும் பாடுபட்டுத் தனிவிட்டோம். ஏகாம்பரம் ஒட்டு ஏகாம்பரமாக வருவார் என்பது எப்போது தம்பிக்கை. இது ஏகாரத் தின் மீதுள்ள தம்பிக்கை, ஏகாம்பரத்தின் மீதுள்ள தம்பிக்கை இல்லை !

போலீஸ் பதீதிப் பன்னிக்கு அனுப்பி வைத்தோம்.

அவரு போலீஸ் சேர்த்த மறுவாரம் தொடங்கி, அங்குடம் 'அருமை மாமா' என்று ஆரம்பித்து எங்குக் கூடும் எழுது வார். ஏதோ ஒரு சிறைக்காரிக்குள் மாட்டிக் கொண்டா. ஆயுளைவி போல் தன்

உடலை வருத்திப் பதீதிப் பெறுவதின்கள் இப்பத்தை எண்ணும் அத்தனைபும் துன்ப மால் வானித்திருந்தனர். தொடங்குபவம் துன்பமாய்த் தொன்றும் காரியங்கள் வரவும் பித்தை தானில் இப்ப மாணிக்கமில் வெற்றித் துள்ளுகள் என்பதை அறிபாத அறிவின இவன்.

உடலை உவழக்காமலும் வருத்தாமலும் மேனி அதுங்காமல் எப்பா திக்கும் இரண்டுகள் கூட்டத்தில் இவனும் ஓர் உதவாக்கரை !

மீதிமிக் காத்ததில் எந்த வேலைக்குப் போனாலும் உடலும் உன்னலும் வேறியப் படும். உணவுப் பழக்கமும் தொய்வி தரும். இது இவர்பு. உடல் கஷ்டம், உணவுக் கஷ்டம் இரண்டையும் பொருட்டாற்றாமல் காவல் துறையில் ஒரு தானும் நித்தத்தானே

ஏகாம்பரம் தப்பினார்...

டி.என்.சுக் சுப்பிரமணியன்

கஷ்டப்பட்டுப் பற்றி விவரித்து எழுதுவார். கஷ்டம் அத்தனை குறைமாய் இருக்கும், கஷ்டம் அவனுக்கு எம் வேதனையாக இருக்கும்.

புரிக் வாய்க்கும் அறிவாரிகள் கெடுபிடி -காலை யில் விழியாது - கரத்த செவ்வது இவற்றி விருந்து கட்டவதற்குப் பதீதி மாணவர்கள் நூற்றுக்கு எழுபது பேர் என்னார் விடுவதை யும் தான் மிக அறிமுகம் வேதனை அடை வதைபும் பற்றி எழுதுவார்.

செக்கிரத்த செம்மல் சிறம்பரம்பிள்ளைய லிட, சீர்த் திவ்ய கருங்கத் தொட்டத்தில் பிழிபட்ட உலகினையிட, இவர்களை வேறியத் தொட்டத்தில் தமிழகத்துக் உலகின் ஒரு காளத்தில் பட்ட துன்பப்பெய்கிட, தான் அறிமுகமான கஷ்டம் அடைவதென்பதற் றுதுவார்.

பயிற்சி தருகிறார்கள், இதன் அறிபன்கள் இந்த அறிவின.

ஒரு தாக, அறிவாறுநெறம். முன்புவித் காணம்.

என்கி உடல், தொப்பி, கைத்த பூட்டி இவற்றிடுகு கொட்டும் பன்னியில் முப்பது பதீதி மாணவர்கள் புரிக் செவ்வ கொண் டிருந்தார்கள். பதீதி போல் கத்தவர்கள் விவரினவுக் கடலின் குணிக்கொடும், இத் தனக்கும் பனிக் காணம்.

இவர்களைத் முடிக்கொடி முப்பது கரத்த வாய்க்கொடி உயிர்தர அறிவார்க, அங்குக்கு ஈவு இரக்கம் இல்லை. அவிரா சந்திர பருத்த உடம்பு, குனிந்து ஒரு குண்டுகொடி எடுக்க முடியாத அணவு பருமன், அவர் உயர்

தர அதிகாரி. அவருக்குச் சதா விவரணை கொட்டும். அவர் யுனி கார்ட் வந்ததும் தமது கைக் கடினாரத்தைச் சுழற்றி வைத்து விட்டு மாணவர்களைச் செங்கிப் போட்ட எங்காகப் பிழித்து கொண்டிருப்பார். அவரைக் கண்டாயே அதிர்வுகூடும். உருகும் வாயை மாதிரி; குரலோ சிம்மக் குரல்.

"அட்டென்ஷன்" என்றும் மாணவர் உச்சி மீது காணிப்புத் திழைத்ததுபோய் இருக்கும். அவரது கைக் கடினாரம் தரைமீது வைத்த இடத்திலிருந்து மாயமாய் மறைந்து விட்டது. அநாரோ அதிகாரி; கொய்க்கொய்க் கத்திவந்தான்.

சீறாச்சாலை சீக்கியது!

"தஞ்சாவூர் மாணவர்களே! வரும் காலைத் தி. - அப்பகுரை தண்டாக்களை! என் காலக் கருவிகளை உங்களை எவர் எடுத்தாலும் தலைசெய்துள்ளன! ம் திருப்பிக்கொடுங்கள். எங்கிலாரும் கண்ணை மூடிக் கொள்ளுங்கள்."

அவருக்கு எதிராக வர்மா வரிசைவாக நின்ற மாணவர்கள் தங்கள் கண்ணை மூடிக் கொண்டார்கள்.

"கடினாரத்தை எடுத்தவர் மட்டும் கட்டு விரலை உயர்த்தினால் போதும். அவசியமிருந்து அப்பறம் ரகசியமாகக் கடினாரத்தை வாய்க்கிக் கொள்ளுகிறேன்."

எவ்வாறும் கண்ணை மூடினார்கள். எவரும் கட்டு விரலை உயர்த்தவில்லை.

மீண்டும் அந்த உயர்தர அதிகாரி பேச ஆரம்பித்தார். "உங்களை நான் அனுமதித் தாக நீங்களை கண்ணிடுவது விடுவீர்கள்! பவித்திரக் காவத்தியம் நுப்பிவா சீக்கியவாய் நான் ஓரளவு உங்களுக்குப் பிழிச் செய்தாக வேண்டும். எவர்க்கு உங்களை மூதுரை உயர் விட்டிருக்கிறேன். நான் உயர்வீக்கிறேன்!" என்று சொன்னார்.

பவித்திர மாணவர்கள் நுப்பிவா தாபும் பக் தெரிவிக் கொடுத்தார்கள்.

கடினாரத்தைப் பதுக்கியவர் நுன்றும் அத்து தவறுதலை மூடிக் கொள்ளவில்லை.

மீண்டும் அவர் தொடங்கினார்.

"என் கடினாரத்தை யார் எடுத்தார்கள் எப்போது நான் பார்த்து விட்டேன். அவ் வானு எடுத்தபோது, அதனைக் கை தவிக்குள் போட்டுத் தொப்பியாக மறைத்ததையும் பார்த்து விட்டேன். பாவம், அவ்வாறு மறைத்த மாணவர் சிறு தவறு செய்துவிட் டார். தமது தொப்பியைச் சலிவாக எவக் காமக் கால்களாக வைத்துவிட்டார்!" என்று சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள்.

மூன்றாம் வரிசையின் நின்ற ஐந்தாவது மாணவர தமது தொப்பியை ரோகம் இருக் கிறதா என்று தொட்டுப் பார்த்தார். அவரது மகாசாட்சி தொப்பி சரி வர இங்கு எவது மாயம் கைத்து விட்டது!

மறுகணம் தொப்பியைக் கழற்றச் சொல்லி உங்கே இருந்த கடினாரத்தை வர வசைத்தார். பவித்திர கொடுத்த அதிகாரி.

தொப்பியைக் கழற்றியவர் வெறுமீக்கி, பன் அக்கால் மகன் மகாப்பரம்! வரும் காலத்திற் ரட்டை வரும்படி என்று நாங்கள் கனிக் கண்ட ஓகாப்பரம்!

அவ்வாறு பவித்திரப் பன்னிலிருந்து பெருத் தகையவுடன் விட்டுக் கொடுத்த விட்ட வர். தண்டிப்போ கந்தச் சாட்டுகிறதோ கொடுக்காமல் மன்னித்தும் விட்டார்கள். தனி நீயுத்தது என்று தொப்பியையும், காக்கி உடைகளையும், கைத்த யூட்டியையும் குறுத் தடிவையையும் களைத்து விடுவிட்டு விண் கையப் வேறுகைகளாக வைத்து நின்று.

நான் விவரமும் எடுத்தேன், என் சொத் தைக் குத்திப்படியும் சீர் பிழையும் பற்றின.

"என்டா போவும் போவும் போகிக் கொடுக்கிறீர்கள் கைக் கடினாரத்தைத் திருடினா? செறச்சாலை பவித்திர அனுப் பாமக் மன்னித்தார்களே!"

"மாமா! அவர்கள் கந்த பவித்திர என் உட லுக்கு குத்துக் கொள்ளவில்லை! அவர்கள் போட்ட உணவு என் குட லுக்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. என் நான் கொஞ்சியது, அவ் கிருந்து விடுபட வரி எவ்வென்று போகித் தேன். அதிகாரியின் கைக்கடினாரம் எவர்க்கு விடுதலை வாக்கித் தந்தது!" என்றும் ஓகாப்பரம்.

கொல்லிவந்தி விட்டுக் கொடுத்தவன் ஏதோ ஒரு வேலைவைத் தெயுடன். இரவுக் கத்தாரி யின் கருகும். இப்போது அவன் வேலையும் தெய்க் கொண்டான்.

என்ன வேலை தெய்யுமோ?

தெய்யுப்படியுடன் செறச்சாலைக்குக் கன் காம் உணவு என்னை உணவு வேண்டி படித்தது. கட்டைப் பட்டை போன்ற தெய்யு கையாடல் வேலைகள் எடுக்கப் பற்றக்கத் துக்கு கத்துவிட்டான். தெய்யுப்படி அவனை விட்டு விட்டதும் அவன் கைக்கடினாரைக் கட்டி விட்டான்.

அழகிய பேண்மணிகளுக்கு
ஒரு அபூர்வமான புதுவித சோப்பு

மாணாக்கர், தமிழ்நாடு. ஆந்திரா, கமராட் மற்றும்
சென்னை மாநிலங்களில் தற்போதுதான் கிடைக்கும்.

லக்ஸ் ஸூப்ரீம்

அதனுள்ளேயே அடங்கியுள்ளது ப்யூடி க்ரீம்

உங்கள் சருமத்தைப் பட்டுப்போன்று வழவழப்பாக
வும், மிகுந்த அழகுடனும் விளங்க வைக்க லக்ஸ்
ஸூப்ரீம் ஒரு புதிய சாதனமாகும். ஏனென்றால்
அது ஒன்றில்தான் ப்யூடி க்ரீம் அடங்கியுள்ளது.

நிறைந்த அதன் துரையின் கடுவில் ப்யூடி க்ரீமின்
ஸ்பரிசத்தை நீங்கள் உன்மையாகவே உணருவீர்கள்.

லக்ஸ் ஸூப்ரீமின் துரை உங்கள் சருமத்திற்கு
மென்மையூட்டும்போதே, உங்கள் தேகத்திலிருந்து
அரிய ஒரு நறுமணம் வீசுவதை அனுபவிக்க முடியும்.
அதுதான் லக்ஸ் ஸூப்ரீமுக்கே உரித்தான ஒரு
விசேஷ குணம்.

லக்ஸ் ஸூப்ரீம் உபயோகித்து
உங்கள் எழில் மலர்வதை
உணருங்கள். ப்யூடி க்ரீம்
அடங்கிய ஒரே சோப்பு

“கம்ப்யூட்டிங்களுக்கு மத்தியில் நம் பிள்ளை விடைபாது. அவர்களுக்குக் கடவுள் இல்லை. எனவே, சோனியத் நாட்டிலும் யாரும் கடவுளை நம்புவது இல்லை. அப்படி யாராவது நம்பி விரும்பிடுங்கூட அதனை அரசாங்கம் அறியுமென்பது. அங்கு மத கத்திரை, வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் விடைபாது” என்றெல்லாம் பல ஆஸ்திரேலியர்களும், சோனியத் எதிர்ப்பாளர்களும் பிரசுரம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தாட்டுக்குச் சென்று அந்தாட்டு மக்களுக்கிடையில் ஐந்தாண்டுகள் வாழ்ந்த எங்களுக்கு மேற்சொன்ன கூற்று எல்லாவரது தவறானது என்று தெரிய வந்தது.

“அரசும் மத திருவணங்களுக்கும் தனித் தனி யானவை. அரசு தீர்வுகாத்தில், மதம் எவ்விதத்திலும் குறுக்கிடாது இருப்பது. மத நம்பிக்கை என்பவர்களுக்கும், அந்நவர்களின் அரசு எல்லாருக்கும் பாவிக்கிறது.

“மக்களின் கல்வியறிவு வளர்ந்தால், அவர்களிடம் மூட நம்பிக்கைகள் தானாகவே மறைந்துவிடும் என்பதைச் சோனியத் அரசுடன் உணர்த்திவிடுகிறது.

“சோனியத் அரசியல் சட்டப்படி மத நம்பிக்கை அந்நவர்கள், ஆஸ்திரேலிய அவைமதிப்பீடு, மனம் தோளும்படி நடந்துகொள்வதோ குற்றமாகும். ஆனால் தவறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு.”

மேலே உள்ளது, “சோனியத் மக்களும் மதமும்” என்ற கட்டுரையில் ஒரு பகுதியாகும். இதை எழுதியவர், டி. எஸ். கலா எம். ஏ. (மொழியியல், மாஸ்கோ துப்புறவுப் பல்கலைக் கழகம்).

“வட்ட மேழை” நவம்பர் 1973-ல் வெளியானது. இதில் உள்ள கட்டுரைகள் மிகவும் சுவாசகரமானவை. இதில் உள்ள கட்டுரைகள் மிகவும் சுவாசகரமானவை. இதில் உள்ள கட்டுரைகள் மிகவும் சுவாசகரமானவை.

கடவுள் நித்தாந்தத்தை எதிர்த்தும் சோனியத் நாட்டில்கூட ஆஸ்திரேலிய மனத்தைப் பண்படுத்துதல் குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் மதத்தைவிட ஆதாரமாகக் கொண்ட தமது நாட்டில், சோனியத், மதுரை போன்ற நகரங்களில் காட்டுமிராண்டித்தனமான, அநாகரிகமான காரியங்களிலும் மக்கள் மனம் புண்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் மேல் தமது மதச் சார்பற்ற (ஆனால் மதப் பற்றுள்ள) அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கை எும் எடுக்கவில்லை. வெட்கக்கேடு!

10 நவம்பர் 15-10-73 ஆர். கோபாலசாமி

சென்ற 8-10-73 அன்று வானொலியில் “பத்திரிகைகளில் பாலுணர்ச்சி” என்ற தலைப்பில் கல்துரி மாணவ மாணவியர் சிலர் பங்கு பெற்ற கல்துறையாடல் ஒன்று நடைபெற்றது. பல வார எடுகளின் கல்துறையாடல், மாணவர்களின் பலத்த கண்டனத்தைப் பெற்றது. அவர்களின் கண்டனக் கலைகளிலிருந்து தப்பிய ஒரே வார ஏடு கல்துறையாடல், இளைஞர் சமுதாயம் பெருமைப்படத் தக்க வகையில் அன்றிலிருந்து இன்று வரை ஒரே நிலையிலும், தரமாகவும் வெளியாகும் ஏடு கல்து என்பதில் அதன் வாசகர்கள் பெருமைப்படுகிறோம்.

மேலப்பாண்டியர் 11-10-73 ஆர்.வி.கிரி

சீமத கல்துப் பணியின் மூலம் சிறப்பெய்திய காலத்திலே ஆர். நடராஜன்வர் இடைபாற்றுமய்கலத்தில் பிறந்தவர். 7-10-73 இதழில் இவ்வாத்தக்குடி அந்தப் பெருமைகளைத் தட்டிக் கொண்டு போய் விட்டதே! தஞ்சாவூர் 24-10-73 செ. எஸ். மணியன்

கூடத் 1-10-73 தெதியன்று தான் இராமேசுவரம் சென்றிருந்தேன். கலாமியைத் தரிசித்துவிட்டு உடன் மாநிலப் ஊர் திரும்புவது என்று தீர்மானித்திருந்தேன். அன்றைய தினம் அமைச்சர் கண்ணப்பன் அவர்களும், அமைச்சர் மாதவன் அவர்களும் இராமேசுவரம் கோயிலுக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அவர்கள் வந்து போகும் வரையில் பக்தர் குழுக்களையும் கோயில் உள்ளே இருக்கும் இருபத்திரண்டு தீர்த்தசுரர்களையும் தீர்த்தமாட அனுமதிக்கவில்லை. அன்று மாநிலப் ஊர் திரும்ப வேண்டியிருந்ததால் தாளும் மற்றும் பல பக்தர்களும் தீர்த்த மாடாமேன கலாமியைத் தரிசித்துவிட்டு ஊர் திரும்பினோம். இராமேசுவரம் சென்றும் தீர்த்தமாடாமல் வந்தது எங்களுக்கு மன திருப்தித் தரவில்லை. ஏல் பக்தர்களைத் தீர்த்தமாட அனுமதிக்கவில்லை என்று விவகாரம். இவ்விவகாரம் பக்தர்களுக்கு இத்தகரூறு ஏற்படாமல் செயல்பாது செய்பதில் பட்ட அறிவாளிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுவாமி 3-10-73 ஏ. ராமசாமி

சில்விக்ரீட் உபயோகித்து உங்கள் இல்லத்தை அலங்கரியுங்கள் **ஏசிசியின் வெள்ளை சிமெண்டு.**

ஒரு கருத்து தெரிவியுங்கள். சலகை அழகுப்படுத்தல். எழில் கொஞ்சம் பூத்தொட்டி
பூவைகள் அமைத்தல். உங்கள் வரவேற்பு அறையில் பெட்ரோசோ தளவரிசை இடம் மற்றும்
காங்க்ரீட் ஜூலி வேலை செய்தல். நீங்கள் விரும்பும் எவ்வித வண்ண வேலைக்கும்
உகந்த ஏசிசியின் சில்விக்ரீட் வெள்ளை சிமெண்டு.

உங்களுடைய நோக்கத்தை அறியுங்கள் :

அருகமைந்த சிமெண்ட் மார்க்கெட்டில் பி.டி.என். ஆஃப்

தி அசோசியேட்டெட் சிமெண்ட் கம்பெனீஸ் லிட்.

அவ்வத அங்களுடைய விநியோகஸ்தர்கள்.

தி அசோசியேட்டெட் சிமெண்ட் கம்பெனீஸ் லிட்

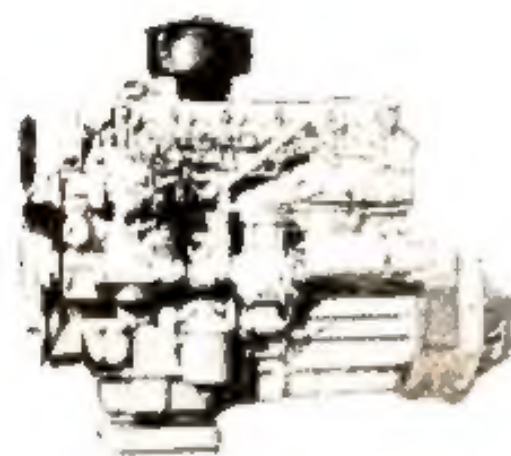
ஸ்ட்ரெசெஸ், கங்க்ரீட் குழாய் நடைபயணிக் உபயோகம். குத்திடும் குழப்பொருள் சிலிக்ரீட்.

PERKINS

P6-354 V

ALL YOU'VE EVER WANTED IN A VEHICULAR ENGINE

Power that remains unflinching throughout. Power that keeps the vehicle going all the time, very economically.

Internationally reputed for reliability, Perkins Diesel never lets you down.

Perkins has all that you have wanted in an engine for a transport vehicle.

Simpson & Co. Ltd.

Head Office:

202/203, Mount Road, Madras-2

Branches:

Bangalore, Dattacamund, Trichinopoly,

Secunderabad.